СУБОТА, 8 ЖОВТНЯ 2005 РОКУ ■ № 190 (3690)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Юристам України

Щиро вітаю вас з професійним святом — Днем юриста.

Відзначенням цього свята на особливий суспільний рівень підносяться поняття Законності й Права, стверджується непохитність цінностей демократії, прав і свобод людини і громадянина. Цим святом вшановуються люди, які обрали своєю професією служіння Правді й Справедливості.

Право — один із найосновніших елементів державності. Нема жодної сфери державної діяльності, яка б могла обійтися без правової підтримки, не кажучи про суто юридичний фундамент органів влади, прокуратури, суду, адвокатури, нотаріату. Виняткове значення професії юриста полягає в тому, що саме правники покликані виконувати найважливішу суспільну місію — забезпечувати поступальний розвиток держави як інституції, де визнається і діє принцип верховенства права, де суспільство об'єднується й консолідується на утвердженні демократичних засад.

Нині динамічно вдосконалюється законодавство в усіх, без винятку, галузях права: конституційному, адміністративному, міжнародному, процесуальному, кримінальному, трудовому, сімейному тощо. Окрім того, стратегічна спрямованість інтеграції України до європейських структур вимагає адаптації національного законодавства із законодавством ЄС.

Високий професіоналізм наших правників має бути спрямований не тільки на оновлення законодавства, а й на систематичне роз'яснення широкому громадському загалу сутності та наслідків змін, пов'язаних з прийняттям нових правових актів. Усвідомлене сприйняття суспільством цих перетворень є необхідною передумовою їх підтримки, а отже, і розвитку нашої держави як правової, соціально орієнтованої, спрямованої на добробут і комфортне життя кожної людини.

Бути юристом — велика честь і, без перебільшення, величезна, державної ваги відповідальність. Нема сумніву, сучасна українська правнича школа і її вихованці є достойними нащадками і продовжувачами кращих традицій своїх попередників.

Щиро бажаю вам добра, успіхів, мужності й непохитності у служінні Правді, у відстоюванні Закону.

Володимир ЛИТВИН,
Голова Верховної Ради України.

До Ірландії з повагою

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин зустрівся зі спікером парламенту Ірландії Рорі О'Хенлоном.

— Ми дійшли одностайного висновку, що у наших країн є всі підстави для поглиблення політичного діалогу, а також співпраці в економічній і культурній сферах, — зазначив Володимир Литвин після зустрічі. — До того ж нам необхідно якомога краще пізнати один одного, бо це — передумова розвитку наших відносин. Володимир Литвин поінформував колегу про політичну реформу, яка здійснюється у країні, рушійні мотиви, які спонукали до цього, а також про практичні наслідки і позитиви внаслідок проведення реформи.

Водночас глава парламенту повідомив, що під час зустрічі йшлося і про європерспективу нашої країни. Ірландія бачить Україну в Європі. І впевнена, що наша держава буде передбачуваною у стосунках із сусідами, сказав Володимир Литвин.

У свою чергу Рорі О'Хенлон відзначив, що між нашими країнами є багато спільного у культурному й історичному розвитку. Ірландська делегація вражена дружелюбністю, з якою їх зустрічають. Глава ірландського парламенту наголосив, що він надає великого значення міжпарламентським зв'язкам між нашими країнами. І додав: «сподіваюся, парламентарії обох країн активно співпрацюватимуть і обмінюватимуться досягненнями». Крім того, він запросив українську парламентську делегацію відвідати Ірландію найближчим часом.

БІЛЬШИЙ КІВШ — ВИЩИЙ ПРИБУТОК

На знімках: біля портового елеватора судно завантажується зерном; Олександр Бабієв — ремонтник, володіє кількома спеціальностями.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

З початку року миколаївські портовики отримали прибуток більший, аніж за весь минулий рік. Нове керівництво порту розробило програму докорінного реформування підприємства. Передусім вона містить технічне переозброєння, зокрема відновлення парку малої механізації. Важливість цього напряму важко переоцінити, якщо зважити, що приблизно дев'яносто відсотків від загального обсягу вантажів, які переробляють в ММТП — навалочні (вугілля, зерно, хімічні добрива). І залишитися, приміром, без ковшових фронтальних автонавантажувачів — означає для портовиків залишитися без головного інструмента в роботі, що дає левову частину прибутку. Потрібні автонавантажувачі і для генеральних вантажів. Тим більше що миколаївські портовики сподіваються в найближчому майбутньому залучити на підприємство продукцію металургійних комбінатів країни. Вони «під боком», але метал, на жаль, поки що обминає Миколаївський порт.

Як розповів головний інженер порту Олександр Подьячев, на момент приходу до керівництва портом нової команди тільки тридцять відсотків техніки малої механізації були в належному експлуатаційному стані. Тому старі автонавантажувачі «підлікували», купили нові. Зараз уже шістдесят відсотків одиниць автопарку — в технічно справному стані. Адже недарма портовики кажуть: «Що більший ківш, то вищий прибуток». А навантажувачі ковшового типу дадуть змогу працювати без авралу, одночасно на кількох ділянках. Тоді і розвантаження піде швидше, і вантажів у Миколаївському порту побільшає.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Дехто не знає, що робити

Ранкове і денне засідання 7 жовтня

Після оголошення депутатських заяв і запитів Голова Верховної Ради Володимир Литвин повідомив, що фракції БЮТ та СПУ вимагають півгодинної перерви. Приводом слугувала заява Миколи Рудьковського (фракція СПУ), який звинуватив Голову Верховної Ради у неправдивості заяви під час виступу на сесії ПАРЄ.

«Політичні євнухи вже не знають, що робити, — парирував Володимир Литвин. — Ця істерія зчинилася, щоб перешкодити моїй поїздці у Страсбург, а потім звинувачувати мене в тому, що я злякався справи Гонгадзе». Водночас Володимир Литвин зауважив, що істерика і напади свідчать про те, що надто близько підібралися до організаторів цієї справи, і їм доведеться відповідати. Він звернувся до тимчасової слідчої комісії, створеної у четвер, з проханням розібратися і назвати: хто організовував прослуховування кабінету Кучми, хто і в якій квартирі монтував фрагменти записів. Однак, наголосив Володимир Литвин, втретє виборчу кампанію побудувати на цій справі можливості не буде.

(Закінчення на 2-й стор.).

Недосіяно третину озимого клину

Суха, майже на півметра вглиб, земля і дуже рідкі сходи зернових. Такий вигляд має більшість українських полів. Селяни кажуть, що за кілька десятиліть така осіння посуха вперше. А експерти на 2006 рік уже пророкують зерновий голод.

Так і не дочекавшися вересневих дощів, більшість господарств Черкащини теж припинила сівбу зернових. Усього їх недосіяно на 74 тисячах гектарів. Зокрема, скорочено площі під пшеницю на 28 відсотків. У деяких районах цей показник ще більший — не встигли впоратися з половиною відведених під колоскові гектарів.

Але в головному управлінні АПК облдержадміністрації не втрачають оптимізму і рекомендують сіяти в сухий грунт. Переконують, що незабаром випадуть дощі і зернові ще встигнуть зміцніти до настання холодів. Господарники прислухаються, але не поспішають. Адже і ризик великий, і норму висіву насіння у таких екстремальних умовах потрібно збільшувати майже вдвічі, **передає наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

Народний депутат України Віталій ОЛУЙКО: «Владу потрібно контролювати. А ось системні важелі цього контролю відсутні»

■ Я ВАМ ПИШУ...

Поверніть гроші

Ми, пенсіонери Олександрії, звертаємося через «Голос України» до влади. А хвилює нас вже не нове, але дуже актуальне питання про повернення заощаджень, дивідендів та пенсій.

Те, що робилося на початку 90-х років, коли держава забирала заощадження, повторюється і зараз, проте вже так званим покриттям боргів за комунальні послуги. Та хіба не цим самим влада заохочує злісних неплатників і надалі не сплачувати за послуги? Пропонуємо повернути заощадження готівкою, або дозволити всім платити за комунальні послуги заощадженнями.

Г. САЛАМАХА, Л. КОВТУН, А. ПУЗЕНКО та ще сім підписів.

Олександрія Кіровоградської області.

Коротко

■ У Кіровограді встановлять пам'ятник Володимиру Винниченку

■ Кримські прикордонники вилучили у браконьєрів понад тонну риби

■ На Полтавщині знешкоджено 36 авіабомб часів війни

■ Теплопостачання закладів соціального призначення розпочнеться не пізніше 11 жовтня

За добу в Україні зареєстровано 214 пожеж, вісім осіб загинуло

Валові міжнародні резерви Національного банку України за вересень зменшилися на 1,4% — до 14 млрд. 257 млн. доларів

■ ВІТАННЯ!

Художникам України

Щиро вітаю майстрів пензля з професійним святом — Днем художника.

Почуття прекрасного, потяг до краси споконвіку тривожать серця людства, олюднюють світ яскравими барвами та художніми образами.

Художники не просто відображають життя, а формують його, окрилюють мрію, здіймаються над буденністю, збагачують душі сучасників.

У свідомості співвітчизників українські художники справедливо асоціюються з апостолами правди, оборонцями людської гідності та громадянських свобод. А ще — літописцями героїчної історії, знавцями таїн національного характеру та рідної природи.

Талант і майстерність українських художників пробуджують національну свідомість і високі духовні запити українського суспільства, звеличують образ України у світі.

Рясні грона талантів і вагомий творчий доробок митців — красномовна оцінка стану і перспектив сучасної української культури та мистецтва.

Нехай творчий неспокій і вірність віковим мистецьким традиціям, за якими самобутній профіль України завжди вирізняли і поважали в Європі та світі, надихає художників і скульпторів на нові образи і безсмертні витвори мистецтва в ім'я великого майбутнього українського народу.

Бажаю великій художницькій громаді життєвих гараздів, натхненної праці та творчих здобутків у примноженні духовного потенціалу і мистецької слави України.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Працівникам Державної санітарно-епідеміологічної служби

Щиро вітаю Вас з професійним святом — Днем працівників Державної санітарно-епідеміологічної служби.

Забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення, належних умов життєдіяльності є пріоритетним напрямом державної політики, основою національної безпеки держави.

Понад 80 років Державна санітарно-епідеміологічна служба України залишається ефективною і надійною державною структурою охорони здоров'я населення. За цей час було ліквідовано епідемії віспи, чуми, холери, висипного тифу, попереджено спалахи туляремії, сибірки, лептоспірозу, не допущено розповсюдження серед населення України захворювань на інші особливо небезпечні інфекційні хвороби. Збережено мільйони людських життів, а своєчасність профілактичних та протиепідемічних заходів дала змогу зберегти значні фінансові ресурси.

Вирішуючи складні та багатогранні завдання із забезпечення санітарного й епідемічного благополуччя населення в умовах наявності багатьох проблем в системі охорони здоров'я та недостатнього фінансування галузі, спеціалісти служби продовжують високо нести професійне звання санітарного лікаря.

Сподіваюсь, що, обравши за мету своєї діяльності збереження і зміцнення здоров'я, що є основою благополуччя кожної людини, працівники служби й надалі віддаватимуть усі сили задля досягнення цієї мети.

Упевнений, що відзначення вперше в історії незалежної України професійного свята працівників Державної санітарно-епідеміологічної служби на державному рівні сприятиме підвищенню престижності професій санітарного лікаря та лікаря-епідеміолога, зміцненню та подальшому розвиткові національної санітарно-епідеміологічної служби.

Бажаю вам нових успіхів у професійній діяльності, міцного здоров'я, енергії, віри кожному із вас, добробуту та благополуччя вашим родинам.

Голова Верховної Ради України Владимир ЛИТВИН.

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Квартира дітям у спадок без податку

Вечірнє засідання 6 жовтня

За результатами парламентських слухань від 23 вересня 2005 року Верховна Рада України ухвалила постанову про заходи, спрямовані на запобігання поглибленню енергетичної кризи в Україні. У ній парламент, зокрема, рекомендує Президенту України спільно з Кабінетом Міністрів України розробити програму антикризових заходів у паливно-енергетичному комплексі України, провести розширену нараду, під час якої дати об'єктивну оцінку ситуації, що склалася у вітчизняному паливно-енергетичному комплексі, здійснити моніторинг стану виконання нормативно-правових актів стосовно енергетичної сфери, внести на розгляд Верховної Ради України відповідні комплексні законодавчі пропозиції.

У новій редакції з пропозиціями глави держави прийнято зміни до деяких законів України, якими введено нульову акцизну ставку на етиловий спирт для медичної галузі. Парламент заборонив приватизацію ВАТ «Завод «Маяк», але дозволив його корпоратизацію, вніс зміни до Закону «Про статус народного депутата України», згідно з якими парламентаріям призначатимуть пенсію у розмірі 80% від зарплати працюючого депутата. У першому читанні схвалено законопроекти про аудиторську діяльність (нова редакція), зміни до деяких законів щодо міжнародного співробітництва у сфері запобігання фінансування тероризму, зміни до Закону «Про загальні засади подальшої експлуатації та зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблока цієї АЕС на екологічно безпечну систему», зміни до Кримінального та Кримінально-процесуального кодексів України про відповідальність за підміну та знищення виборчої документації.

А ухвалені у першому читанні три законопроекти про внесення змін до Закону «Про податок із доходів фізичних осіб» стосуються кожного: у законопроекті у авторстві депутата Віктора Горбачова передбачається скасувати податок при оформленні спадщини спадкоємцями першого ступеня спорідненості. Досі таке право мають лише чоловік чи дружина померлого, а діти та інші родичі повинні платити від 5 до 15 відсотків податку. Для спадкоємців, котрі не є близькими родичами спадкодавця, передбачається встановити 5-відсотковий податок при оформленні спадщини. При даруванні дітям майна податок також буде скасовано. А при отриманні спадщини будь-якими спадкоємцями від нерезидента (тобто громадянина іншої держави) доведеться сплачувати 15-відсотковий податок (тепер — 26%, а з 2007 року він має становити 30%). У законопроекті Олександра Фельдмана передбачається застосовувати нульову ставку податку за отриманну в спадщину нерухомість для інвалідів першої групи, дітей-сиріт і дітей, котрі позбавлені батьківського піклування. У законопроекті Ксенії Ляпіної пропонується загалом скасувати оподаткування доходу фізичних осіб, отриманого внаслідок прийняття у спадщину нерухомості. Профільний комітет ВР доручив опрацювати до другого читання на базі цих законопроектів єдиний узгоджений документ.

Ухвалено також постанови Верховної Ради про рекомендації парламентських слухань «Свобода совісті та ідентифікація особи», про стан виконання законодавства у сфері поводження з відходами та шляхи його вдосконалення.

Юліана ШЕВЧУК.

Дехто не знає, що робити

Ранкове і денне засідання 7 жовтня

(Початок на 1-й стор.).

Народні обранці заслухали також звіт голови Комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією. Як повідомив Володимир Стретович, протягом 2002 року комітет отримав півтори тисячі листів громадян. За 9 місяців нинішнього року їх кількість сягнула більше п'яти тисяч. «Організована злочинність у поєднанні з корупцією становить загрозу національній безпеці та конституційному ладу країни, взаємне проникнення влади і бізнесу досягло такого рівня, що це призводить до зловживання владою для забезпечення інтересів певних бізнес-груп», — констатував парламентарій.

А за словами голови СБУ Ігоря Дріжчаного, стан боротьби із злочинністю і корупцією практично не зрушився з місця. Серед проблем, які негативно позначаються на ефективності оперативно-службової діяльності СБУ, зокрема, невідповідність існуючого правового поля у сфері боротьби з корупцією, додав голова СБУ. «Внаслідок невизначеності меж компетенції правоохоронних органів між нами виникає конкуренція, яка сама по собі є чинником корупції», — зауважив він. До того ж у суспільстві, державі, владі, у правоохоронному середовищі відбулася несвідома підміна певних понять.

Міністр внутрішніх справ Юрій Луценко заявив, що міністерство веде активну боротьбу з пірамідою злочинної влади, організованою попередньою. Так, за 9 місяців нинішнього року виявлено понад 40 тисяч злочинів в економічній сфері, з них 17 тисяч — у сфері службової діяльності. Водночас міністр повідомив, що старанннями міліції і прокуратури країні повернуто 9 млрд. грн.

Проте, на думку більшості парламентаріїв, така форма звіту є неприйнятною.

Парламентарії привітали з днем народження Володимира Гошовського, а також ірландську делегацію парламентаріїв, яка брала участь у засіданні.

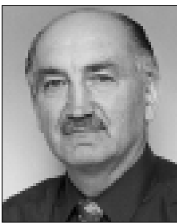
Олена ГОРБУНОВА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Звинувачення не підтвердилися

Так заявляє народний депутат **Михайло ПОЖИВАНОВ (ліворуч)**, який у складі групи українських парламентаріїв мав зустріч у Лондоні з Борисом Березовським. Парламентська делегація вирушила до Великої Британії, аби почути пояснення стосовно фінансування опальним олігархом президентської виборчої кампанії в Україні. Пан Михайло повідомив, що Борис Абрамович дав вичерпні відповіді на всі запитання. Щоправда, він заборонив використовувати під час розмови аудіо- і відеотехніку. Тому до понеділка буде укладено протокол зустрічі, який підпишуть усі учасники бесіди.

Водночас глава парламентської делегації комуніст **Юрій СОЛОМАТІН (праворуч)** у телефонному інтерв'ю «Голосу України» зазначив, що є докази незаконного фінансування виборчої кампанії і неспростовані факти.

«Попереду великий обсяг роботи зі встановлення того, яким чином, скільки та коли надходили фінанси до конкретних структур, — повідомив парламентарій і додав: — Як і раніше, Березовський стверджував, що платіжки пов'язані з фінансуванням демократії в Україні».

Нагадаємо, у середині вересня лідер фракції СДПУ(о) Леонід Кравчук заявив, що російський бізнесмен Борис Березовський фінансував президентську виборчу кампанію Віктора Ющенка. Тоді також ішлося про суму в 15 мільйонів доларів.

Резонансне питання тимчасова слідча комісія Верховної Ради планує розглянути на початку наступного тижня.

Вл. інф.

На бруді вибори не виграти

Треба передусім знати, кому вигідний «касетний скандал», — заявив на он-лайн прес-конференції у незалежному інформаційно-аналітичному виданні «Ура-інформ» народний депутат України, член тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з розслідування обставин організації «касетного скандалу» та його впливу на стан нацбезпеки України, член фракції Народної партії Анатолій Льовін. За словами депутата, «касетний скандал» передусім вигідний соціалістам, які залежно від політичної ситуації у країні порушують це питання, а тепер, коли фактично розпочалася передвиборна кампанія, намагаються таким чином відвернути увагу народу від нагальних проблем. А. Льовін висловив сподівання, що тимчасова слідча комісія парламенту розставить усі крапки над «і», а найближчим часом буде прийнято закон про спеціальні і слідчі комісії ВР. Водночас депутат наголосив, що не став би говорити про скандал між Народною і Соціалістичною партіями, і не це треба ставити в основу всієї проблеми «касетного скандалу». «Нам треба передусім розібратися, хто ж усе-таки є реальним замовником «касетного скандалу». Цим допоможемо, зокрема і Генпрокуратурі, розібратися, хто був замовником злочину», — вважає депутат. А. Льовін назвав звинувачення, які лунають на адресу Голови Верховної Ради Володимира Литвина, «просто смішними», бо Володимир Михайлович, за його словами — «не та людина, яка здатна на такі діяння», а «касетний скандал», на думку парламентарія, нині використовують у політичних цілях для того, щоб понизити рейтинг В. Литвина в очах виборців.

Юліана ШЕВЧУК.

Піклування про медиків повернеться сторицею для кожного члена суспільства!

Охорона здоров'я — єдина галузь країни, яка цілодобово має справу з хворими людьми. Лікарі, фельдшери, медсестри та акушерки щоденно зцілюють тисячі хворих, обігріваючи їх щедрістю своєї душі, теплом своїх сердець. Попри всі труднощі, вони ніколи не зменшували обсяги медичної допомоги населенню, вони завжди готові прийти на допомогу кожному, хто цього потребує.

Медики є надзвичайно самовідданими справі, свідомими громадянами нашої країни. Признаймося, що коли у нас або в наших близьких трапляються негаразди зі здоров'ям, ми вимагаємо від лікаря, медсестри особливої уваги. І це зрозуміло, бо йдеться про найцінніше і найдорожче — про здоров'я. Справді, держава і суспільство висувають до медиків високі професійні та моральні вимоги. А ми, зазвичай, не задумувалися про здоров'я, фізичний та моральний стан тих, від кого ми чекаємо професійної допомоги, зцілення, уваги і підтримки у важкий час.

Вимагаючи від медиків бути на сторожі найціннішого — здоров'я людей, держава належним чином не піклується про їх матеріальне забезпечення та створення належних умов праці. Сьогодні праця медиків найнижче оплачується, медики найменш соціально захищені, а повсякденна праця багатьох — це ризик для здоров'я і життя.

Можна назвати парадоксом те, що найбіднішим у суспільстві — медикам доручено найдорожче — здоров'я кожного громадянина і нації в цілому.

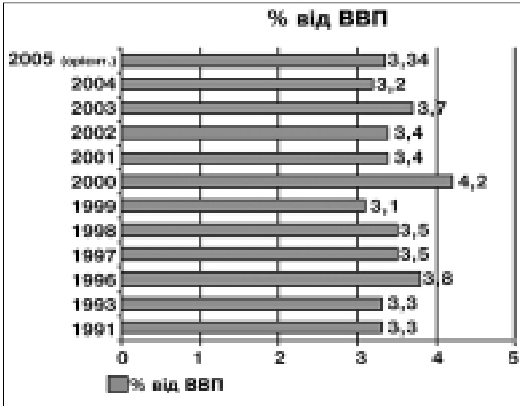
Кожен новий міністр охорони здоров'я, а вони змінювалися майже щорічно (за роки незалежності десять міністрів), у галузі і з галуззю проводив чергові експерименти нібито направлені на поліпшення суспільного здоров'я, але, що надзвичайно цікаво, ці експерименти не торкалися головного виконавця — лікаря, фельдшера, медсестри і акушерки, а навпаки, ці експерименти погіршували і без того вкрай важке їх становище.

Медики працюють у полі недосконалої законодавчої бази. Закон України «Основи законодавства про охорону здоров'я» не працює, а саме — пункт ст. 77, відповідно до якого медикам гарантуються посадові оклади не нижче, ніж заробітна плата в промисловості.

Норми робочого часу не переглядалися ще з 1940 року. Відсутній закон про права медика. Не виконується ряд указів Президента України та постанови Верховної Ради України щодо поліпшення умов праці та оплати медичних працівників.

За усі роки нашої незалежності, за винятком 2000 року, фінансування галузі охорони здоров'я не перевищувало чотири відсотки від ВВП за законодавчо мінімально рекомендованих семи відсотках.

Це характеризується такими даними:

Для успішного функціонування галузі, за даними Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), необхідно 7% від валового національного продукту України.

В обсязі суспільних витрат на охорону здоров'я стрімко зростає частка особистих витрат населення. За даними фахівців, у 2003 році це співвідношення становило 61,5 до 38,5.

Внаслідок недостатності бюджетних асигнувань фактично відбувається заміщення безоплатної медицини, передбаченої Конституцією, медициною платною, яка нерідко стає недоступною для багатьох категорій населення. І, що головне, це відбувається на фоні зубожіння населення.

В умовах хронічного недофінансування кошти з бюджету виділяються на покриття витрат у захищених статтях, до яких, зазвичай, відносять заробітну плату, харчування, оплату комунальних послуг та енергоносіїв. До того ж фінансування деяких статей не покриває реальних витрат. У більшості лікувально-профілактичних закладів країни вже стало нормою, що хворі, для того щоб пройти стаціонарне лікування, повинні за свої кошти придбавати медикаменти, вартість яких невпинно зростає. Таке становище нерідко унеможливлює надання своєчасної кваліфікованої допомоги хворому, призводить до моральних страждань медичних працівників, які нерідко позбавлені можливості виконати свій професійний обов'язок на належному рівні.

Заробітна плату у галузі охорони здоров'я удвічі нижча, ніж у працівників промисловості, що характеризується приведеними нижче даними.

За рівнем оплати праці медики займають передостаннє 29-те місце серед інших галузей народного господарства країни.

Співвідношення середньої заробітної плати в охороні здоров'я до рівня промисловості характеризується приведеним нижче даними.

Співвідношення середньої зарплати в охороні здоров'я України до рівня промисловості (у грн.)

800,00
700,00
600,00
500,00
400,00
300,00
183,00
411,00
226,20
485,00
279,00
591,20
311,00
706,20
з 2001
з 2002
з 2003
з 2004
Середня заробітна плата у галузі охорони здоров'я
Середня заробітна плата працівників промисловості

Проведений аналіз свідчить, що за останні роки зменшилося співвідношення заробітної плати до установленого в країні прожиткового мінімуму.

Якщо в 1990 році заробітна плата лікарів дорівнювала шести прожитковим мінімумам, середнього медичного працівника — 3,17, молодшого працівника — 1,9, то нині відповідно — 3,17; 1,2; 1.

Незважаючи на такий низький рівень оплати медиків, тривалість робочого дня у них більша, ніж, приміром, в освітян. Це регламентовано ще постановою Ради Народних комісарів від 1940 року і сьогодні є діючою.

Принагідно зауважимо, що сільські медики фактично працюють і надають медичну допомогу протягом доби, бо уклад сільського життя цього вимагає.

Для оплати праці медиків ще з радянських часів використовують посадові оклади, які не лише мізерні, а й недиференційовані залежно від обсягу та якості роботи. Деякою спробою зробити її гнучкішою є запровадження ЄТС. Постановою Кабінету Міністрів України № 790 від 22 серпня 2005 року передбачається поетапне введення умов оплати праці працівників окремих галузей бюджетної сфери на основі ЄТС відповідно до постанови Кабінету Міністрів України № 1298 від 30 серпня 2002 року. Але внаслідок прийнятої постанови під час запровадження першого етапу зменшуються тарифні коефіцієнти. Це призвело до зменшення посадових окладів значної кількості висококваліфікованих фахівців. Їх оклади підвищуються тільки на 7,1% (відсоток підвищення мінімальної зарплати). Не визначені конкретні терміни введення II та III етапів ЄТС. Проект закону України «Про державний бюджет України на 2006 рік» не передбачає коштів на введення II та III етапів ЄТС, тому, очевидно, для цих категорій зміни в оплаті праці можуть не відбутися і в наступному році.

Із передбачених урядом умов оплати праці працівників галузі охорони здоров'я, їх бюджетного фінансового забезпечення у 2005 році стає очевидною неможливість виконання державних гарантій в сфері оплати праці. Її рівень становитиме в середньому 44—48% від законодавчо встановленого, що майже не відрізняється від попередніх років.

Сьогодні склалася вкрай неблагополучна ситуація з кадрами: недостатньо лікарів на швидкій допомозі, патологоанатомів, фтизіатрів, дільничних педіатрів, терапевтів, лаборантів та інших. Збільшується плинність кадрів. За даними Міністерства охорони здоров'я, не вистачає 16 тисяч лікарів, а з урахуванням пенсіонерів і 23 тисяч сумісників — 43 тисяч.

Особливо показовим є стан забезпечення кадрами в столиці країни Києві. Тут уже сьогодні не вистачає майже 6 тисяч середнього медичного персоналу. Плинність медичних сестер становить за останні роки 27—30%, а в деяких закладах столиці, наприклад, у лікарні «Швидкої медичної допомоги», станції медичної допомоги до 50%. Основною причиною такого стану, очевидно, є низька заробітна плата цієї ланки, відсутність житла, в тому числі службового і гуртожитків, що вкрай необхідні для закріплення спеціалістів.

До того ж кількість працівників у закладах охорони здоров'я Києва постійно зменшується: за щорічного прибуття 3,5 тисячі чоловік, вибуває 5 тисяч осіб.

Не краща ситуація і загалом у галузі охорони здоров'я України. Спостерігається зростання захворюваності серед медичних працівників. Наприклад, у лікувально-профілактичних закладах Києва кожного дня не виходить на роботу у зв'язку із захворюваністю 2,5 тисячі медичних працівників столиці, а кожний рік 180—200 медпрацівників переводять на інвалідність. Медичне оснащення застаріло, воно несе загрозу життю та здоров'ю персоналу. Медики, які повинні оздоровлювати та лікувати людей, самі вмирають на 10—20 років раніше своїх пацієнтів. Постійно зростає кількість захворювань медпрацівників на туберкульоз, що викликано невідповідністю приміщень спеціалізованих, лікувально-профілактичних установ санітарно-гігієнічним вимогам.

Одне з болючих питань є охорона медичних працівників. Не захищене життя працівників швидкої медичної допомоги. При виконанні ними службових обов'язків здійснюються розбійні напади. Зокрема, в Києві торік відбулося 13 розбійних нападів, а за 6 місяців цього року вже 15. Значні проблеми є й у забезпеченні медичних працівників безкоштовним житлом та вкрай обмежені можливості для придбання житла, що фінансується за програмою 50/50. Таке становище має місце в більшості регіонів країни, а в деяких ще значно гірше. Останніми роками у медиків частіше виникають інфаркти, інсульти, психічні захворювання.

Гострі проблеми накопичуються в організації медикаментозного забезпечення населення країни. Надзвичайно загострилася проблема з медикаментозним забезпеченням сільського населення. Навіть, згідно з публічними виступами керівництва Міністерства охорони здоров'я, в 6 тисячах сільських населених пунктах країни відсутня будь-яка медична чи медикаментозна допомога населенню. А фактично картина може бути ще гірша.

Попри гучні публічні заяви високих посадовців Міністерства охорони здоров'я щодо наведення порядку з ціноутворенням на лікарські засоби, за 9 місяць 2005 року ціна на більшість ліків зросла майже в 1,5 разу, тому вони дедалі недоступніші багатьом категоріям населення.

Законодавча, виконавча влада, суспільство повинно усвідомити, що за такого стану охорони здоров'я та відношенню до медиків неможливий подальший прогресивний розвиток країни. Таке розуміння є дуже важливим, проте тільки розуміння ще недостатньо. Повинні бути конкретні державні рішення, фінансово забезпечені та реалізовані.

Не можна не сказати і про те, що йдеться про національну безпеку держави — таке становище в охороні здоров'я негативно впливає на здоров'я нації. Серед найважливіших завдань є істотне підвищення заробітної плати медичним працівникам, забезпечення житлових умов та створення безпечних умов праці. На моє глибоке переконання, країні під силу це зробити. Популістські кроки та адміністративні методи Міністерства охорони здоров'я щодо направлення молодих спеціалістів на роботу в первинну ланку охорони здоров'я, в сільські населені пункти не зможуть вирішити проблеми. Є очевидним, що потрібні економічні важелі і нові підходи.

Нашими російськими сусідами прийнято рішення про встановлення заробітної плати лікарям первинної ланки (дільничним лікарям, педіатрам) на рівні майже 600 доларів США. Звичайно, у наших сусідів більше можливостей, але і в нашій країні повинні здійснюватися адекватні кроки. Необхідні кошти мають бути знайдені в державі для належної оплати праці лікарів, середніх медичних працівників, молодшого медичного персоналу і взагалі для вирішення надзвичайно соціально важливої проблеми — забезпечення функціонування охорони здоров'я, створення медикам належних умов життя та праці.

Мої колеги з Комітету охорони здоров'я, материнства та дитинства робитимуть усе можливе, щоб у Державному бюджеті на 2006 рік було передбачено і збільшено асигнування на охорону здоров'я, було вирішено питання щодо підвищення заробітної плати медичним працівникам, щодо вирішення найбільш актуальних проблем у медикаментозному забезпеченні населення. Доцільно ще в цьому році повторно організувати та провести парламентські слухання з проблем галузі охорони здоров'я.

За оцінками авторитетних учених-медиків, так звані парламентські слухання, що відбулися влітку цього року не в парламенті, а в Міністерстві охорони здоров'я, є дискримінацією самої ідеї парламентських слухань.

Безумовно, має здійснюватися прозора та зрозуміла для медиків та населення системна реформа охорони здоров'я. Сподіваємося, що приниматься також часті зміни керівників відомства, бо здійснення реформи потребує стабільності і часу для її проведення.

Дозволю сказати і про те, що реформування охорони здоров'я — це ноша не для однієї людини. Повинно бути усвідомлення того, що законодавча і виконавча влада, медична спільнота і громадськість мають приймати активну участь у розв'язанні цієї найважливішої проблеми держави.

Михайло СЯТИНЯ,
народний депутат України, голова підкомітету Комітету ВРУ з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства, професор, доктор фармацевтичних наук.

■ ПІДСУМОК ТИЖНЯ

Гуляй, братва!

Схоже, нинішнього тижня Віктор Ющенко згадав про свою обіцянку хоча б раз на місяць спілкуватися з нацією. Якщо не брати до уваги ту обставину, що країна чекала на уже звичний «прямий» президентський ефір, але замість півторагодинної «живої» розмови отримала 35 хвилин у запису, то можна сказати, що Віктор Ющенко загалом висловив свою думку про найголовніші питання, які турбують суспільство. Щоправда, чимало відповідей породили нові запитання.

Наприклад, Президент заявив, що стоїть на позиції зняття депутатської недоторканності загалом, незалежно від рівня депутата. Таку відповідь можна було трактувати як бажання застосувати право вето, проте вже наступного дня він підписав цей закон. Після цього Президент був змушений знову пояснювати свою позицію. «Я не змінював своїх позицій і як наполягав на тому, щоб депутатів позбавили недоторканності, так і наполягаю. Недоторканність депутатів Верховної Ради чи інших рад — пережиток минулого. Однак те, що депутати одних рівнів мають недоторканність, а інших — ні, я вважаю несправедливим, тому й підписав цей закон», —сказав Віктор Ющенко. Він також повідомив, що найближчим часом звернеться до Конституційного Суду стосовно конституційності положень про недоторканність народних депутатів усіх рівнів. Однак поки що важко сказати, коли Конституційний Суд зможе розглянути це подання (особливо якщо зважити, що найближчим часом у Конституційному Суді виникнуть проблеми із кворумом), а тим часом після набрання чинності новими положеннями Закону «Про статус депутатів місцевих рад» недоторканними стануть майже 230 тисяч депутатів місцевих рад.

У зв'язку з цим можна навіть не поспішати із розробкою проекту закону про амністію для фальсифікаторів останніх президентських виборів, бо чимала їх частина представляє місцевий депутатський корпус. Але чи можна в такому разі вірити заяві Президента, що в Україні більше не буде фальшивих виборів? Також під дію цього закону потраплять депутати місцевих рад, проти яких порушено кримінальні справи за іншими статтями. Зокрема, уже зможуть не з'являтися на допит голови Донецької та Луганської облрад Борис Колесников і Віктор Тихонов. І це лише найрезонансніші прізвища, бо протягом останніх дев'яти місяців ми почули про відкриття тисяч кримінальних справ, більшість із яких досі не доведено до суду. І сумнівно, чи буде доведено, бо тепер будь-хто із підозрюваних у кримінальних діях, хто ще не має недоторканності, зможе стати депутатом якої-небудь сільської ради і отримати бажану недоторканність.

Цього тижня було майже завершено формування нового Кабінету Міністрів. У цьому зв'язку хочеться звернути увагу на одну обставину: за бажання на посаду віце-прем'єра в новому уряді могла б претендувати і Юлія Тимошенко, адже у квітні нинішнього року Печерський суд Києва постановив, що у 2001 році її було звільнено з посади віце-прем'єра незаконно. Працює ж бо на посаді Генпрокурора Святослав Піскун, котрий повернувся до Генпрокуратури за рішенням суду! Це ще одна юридична колізія.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Можна назвати парадоксом те, що найбіднішим у суспільстві — медикам доручено найдорожче — здоров'я кожного громадянина і нації в цілому

НОВИНИ

СУБОТА, 8 ЖОВТНЯ 2005 ■ № 190 (3690)

З 2006 року українські школярі здаватимуть єдиний тест, за результатами якого їх зараховуватимуть до вищих навчальних закладів

Український літак Ан-225 «Мрія» бере участь у ліквідації наслідків руйнівних ураганів у США

Уточнення

Фото УНІАН.

Міністр культури і туризму Ігор ЛІХОВИЙ.

Фото Володимира РЕПІКА (Укрінформ).

Міністр Кабінету Міністрів Богдан БУЦА.

У «Голосі України» (6 жовтня 2005 року № 188 (3688) у представленні нового міністра культури і туризму Ігоря Ліхового помилково (не з вини редакції) опубліковано фото Богдана Буци, якого призначено міністром Кабінету Міністрів. Редакція просить вибачення у поважних чільників.

■ У НОМЕР

Напад на тележурналістку

Дніпропетровськ. У центрі міста скоєно напад на редактора міської студії телебачення «34 канал» Наталю Власову. Потерпіла отримала черепно-мозкову травму, струс мозку, удар у грудну клітку. Як повідомляє Центр із зв'язків з громадськістю УМВС в області, слідчим відділом Кіровського РВ порушено кримінальну справу, вживаються заходи для встановлення і затримання зловмисника.

За версією «34 каналу», побиття їхньої колеги пов'язане з журналістським розслідуванням, яким вона займалася з власної ініціативи. Сама потерпіла також пов'язує цей напад з тим, що збирала інформацію про одну з політичних партій, зокрема, про факти продажу місць у партійних списках на виборах, у зв'язку з чим останнім часом отримувала неодноразові погрози по телефону.

Сергій КОРОБКОВ.

На боротьбу з корупцією — п'ять днів на тиждень

В Одесі розпочав роботу регіональний комітет сприяння боротьбі з корупцією. П'ять днів на тиждень 28 співробітників регіонального комітету будуть вести прийом громадян, оперативно реагувати на повідомлення про корупційні діяння чиновників, проводити перевірку листів, скарг і заяв.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Студенти — проти!

На Кіровоградщині студенти збирають підписи і мають намір звернутися до Президента, щоб той захистив їх, як вони вважають, від законодавчого свавілля.

Зокрема, їм не подобається, що згідно з ухваленим Верховною Радою у другому читанні проектом закону України «Про внесення змін до Закону України «Про вищу освіту» випускники вузів мусять відпрацювати за направленням або відшкодувати державі витрати. Це, на їхню думку, суперечить статті 53 Конституції України про безплатну освіту, а також суперечить ратифікованій Україною Конвенції Міжнародної організації праці, в якій держава зобов'язалася скасувати примусову або обов'язкову працю. Студенти не згодні також з тим, що тепер розмір оплати за навчання визначається вищим навчальним закладом з урахуванням офіційного курсу інфляції. Донині суму визначали одразу на весь час навчання. А ще вони не згодні з тим, що у новій редакції закону органам студентського самоврядування надається лише право дорадчого голосу.

Олег БОНДАР.

■ ФОТОФАКТ

Біля секретаріату Президента члени Всеукраїнської молодіжної громадської організації «Студентське братство» організували пікет, вимагаючи відставки ректора Рівненського державного гуманітарного університету Руслана Постоловського.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ЮРИСТА

Сім років суддя живе в робочому кабінеті

Це про суддю одного із судів міста Вінниці Оксану Венгрин, яка у своєму робочому кабінеті ночує, готує їжу, веде домашнє господарство. На виїзному засіданні колегії Державної судової адміністрації України, котре відбулося нещодавно у Вінниці, її голова Іван Балаклицький, згадуючи цей випадок, повідомив, що суддя Венгрин уже отримала ордер на квартиру, і було це ще рік тому. Але суддя продовжує залишатися після роботи в кабінеті, бо будинок, який розташований в одному з віддалених районів міста, ще недобудували.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

■ ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У столиці катастрофічно не вистачає комунального транспорту, особливо в години пік. Попри те, що, за даними КП «Київпастранс», щорічно на маршрути виходить 412 тролейбусів, 334 трамваї та 463 автобуси, які перевозять мільйони пасажирів. Не рятують ситуацію і три тисячі маршруток. З початку року «Київпастранс» поповнився 60 новими автобусами, на підході ще 80. Для заміни старих машин потрібно, наприклад, 100 тролейбусів щорік.

На знімку: в очікуванні транспорту.

Усі різні — усі рівні

Під таким девізом 9 жовтня, напередодні Всесвітнього дня охорони психічного здоров'я, в Києві розпочнеться всеукраїнська акція, спрямована на захист прав людей з розумовою відсталістю. Так широко цей день в нашій державі відзначатимуть уперше. Ініціатором є Всеукраїнська громадська організація «Коаліція захисту прав інвалідів та осіб з розумовою відсталістю», що об'єднує понад 60 недержавних організацій та закладів. Керівники тих із них, що діють у Житомирі, наголошують: головне — сприяти усвідомленню громадою того, що люди з розумовою відсталістю є її невід'ємною складовою.

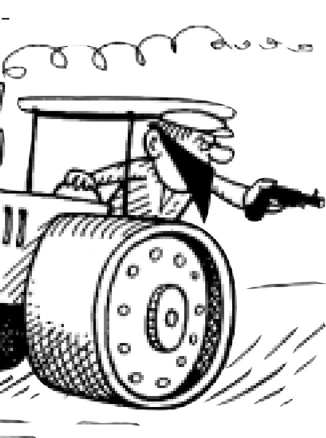
В Україні ця категорія інвалідів за чисельністю посідає третє місце. Тисячі людей з різних міст з'їдуться до столиці, щоб продемонструвати досягнення недержавних організацій у створенні системи допомоги людям з особливими потребами. Відбудеться форум батьків, буде урочисто відкрито перший в Україні гуртожиток для осіб з розумовою відсталістю, збиратимуть підписи під текстом звернення до влади, яке закінчується словами: «Українські діти з розумовою відсталістю повинні виростати в сім'ях, молодь — навчатися, дорослі — працювати і жити серед звичайних людей!»

Олексій КАВУН.

Якщо місцеві депутати будуть недоторканні, Луценко залишиться без роботи

Головний міліціонер країни має намір подати у відставку, «якщо Конституційний Суд України не скасує ухвалений Верховною Радою закон про недоторканність депутатів місцевих рад». За словами міністра МВС, у такому разі йому «немає чого робити на чолі української міліції», повідомляють інтернет-видання. Відповідну заяву Юрій Луценко зробив напередодні в Ужгороді, де перебував з робочою поїздкою. Там він і відрапортував, що за підсумками недавньої роботи міліції викрито 1026 посадових осіб державної і представницької влади, яких звинувачують у посадових злочинах на суму більш як 17 млрд. грн.

На думку міністра, «якщо вони сховаються за статусом недоторканності, то міліція повинна зосередитися винятково на їх чистках».

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Арія про порятунок опери

Благодійний гала-концерт «Рятуємо Одеський оперний театр» відбувся в Донецькому академічному театрі опери та балету.

«Шість оперних театрів України б'ють у дзвони, щоб привернути увагу до проблеми реконструкції Одеської опери», — так сформулював мету акції головний диригент Донецького оперного Василь Василенко. Коли він запропонував колегам об'єднати зусилля і провести цей концерт, відгукнулися не лише донеччани, а й солісти інших театрів — народний артист України Анатолій Капустін (Одеса), Галина Вільха (Львів), Олексій Срібницький (Дніпропетровськ), Олена Старікова (Харків), а також солісти балету Марина Антонова (Німеччина) та Гі Альбуї (Франція). Усі учасники концерту відмовилися від гонорарів.

— Свого часу ми теж пережили п'ятирічний капітальний ремонт і добре розуміємо, що нині коїться в Одесі, — зазначив директор Донецької опери Василь Рябенький. — Не було площі, де ми могли б працювати. Для вистав надавав сцену муздрамтеатр, але репетирували в зруйнованій будівлі.

Дивним видалося те, що директор багатостраждального театру, запрошений на благодійний концерт, так і не приїхав до Донецька. Про десятирічну історію реставрації розповів директор із реконструкції Одеського театру опери та балету Іван Волощук. За його словами, повна вартість робіт — 197 млн. грн., залишилося профінансувати 77 млн. Учасники акції звернулися до Президента, Голови Верховної Ради та Прем'єр-міністра України з проханням терміново втрутитися у справу ремонту Одеської опери. «Стан, у якому перебуває будівля театру, найближчим часом може спричинити незворотні процеси та руйнацію», — йдеться у зверненні. Митці вважають, що треба передбачити окремим пунктом у держбюджеті на 2006 рік кошти для завершення робіт.

Ліна КУЩ.

Фінішувала сесія ПАРЄ

Учора завершилася сесія Парламентської асамблеї Ради Європи (ПАРЄ). Найважливішими питаннями, які обговорювали, стали моніторинг України, права жінок, релігія, протидія тероризму, поширення пташиного грипу. Перед парламентаріями виступили Голова Верховної Ради Володимир Литвин та його молдовський колега Маріан Лупу. Крім того, було обрано нового Генерального секретаря ПАРЄ. Ним став іспанець Матео Сорінас Бальфего. Офіційно його повноваження наберуть чинності з 1 лютого 2006 року. Також ПАРЄ призначила Верховного комісара у справах людини. З 1 січня 2006 року цю посаду обійматиме швед Томас Хаммемберг.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

Страсбург.

■ ЦИТАТА ДНЯ

Фото АП.

«Олександр Лукашенко хоче залишитися в холодильнику», — саме так охарактеризував Генеральний секретар Ради Європи Террі Девіс зовнішню політику Білорусі. Відповідаючи на запитання кореспондента «Голосу України», чи не варто переглянути політику ізоляції стосовно цієї країни і розпочати тісніший діалог, пан Девіс заявив: «Єдиний, хто нині проводить політику ізоляції, — це Лукашенко».

Рамадан коригує життя наших миротворців

З нагоди початку Рамадану командир 81-ї Тактичної групи ЗСУ в Іраку генерал-майор Сергій Горошников виступив в ефірі місцевих телеканалів, привітавши зі святом усіх жителів провінції Васіт. З настанням священного місяця життя змінюється і для наших військовиків.

Військові докладно ознайомилися з історією і традиціями цієї релігійної події. Впродовж усього місяця миротворцям, які перебувають у містах і спілкуються з місцевим населенням, запропоновано утримуватися від паління, вживання їжі і води в публічних місцях і на вулицях. Таке ставлення до місцевих звичаїв і релігійних традицій, до речі, притаманне аж ніяк не всім коаліційним силам в Іраку. У цей період змінюється і графік бойових чергувань.

■ У НОМЕР

«Політичне майбутнє ми виграємо інтелектом»

У цьому Президент України запевнив численних представників центральних, регіональних та зарубіжних засобів масової інформації, з якими зустрічався вчора в Українському домі. Це вже третя за тиждень поява Віктора Ющенка «на людях» — після інтерв'ю чотирьом провідним телеканалам та позавчорашнього виступу перед львів'янами.

По суті, під час прес-конференції порушувалися вже традиційні для попередніх зустрічей питання. І запитання, і відповіді — не нові. Віктор Андрійович ще раз розповів про «закулісні ігри над реалізацією сценарію «український хаос», до якого опозиція не причетна», пошкодував, що до своїх переговорів з «регіонами» не запросив СДПУ(о), комуністів: «Це потрібно заради майбутнього України і державних інтересів». Зрозуміло, не йдеться про зраду Майдану. Президент навів приклад генерала де Голля, якому завжди було важко мати справу з опозицією, але він пам'ятав, що це — також Франція. Віктор Ющенко також не вважає себе президентом лише своїх політичних симпатиків, і тому «меморандум — це не капітуляція, а спроба консолідувати націю».

Глава держави також відповів на запитання про боротьбу з корупцією в його оточенні та поведінку його сина Андрія. З приводу першого він зауважив: неморальний урядовець будь-якого рівня — це потенційний хабарник, і тому він «патронуватиме» прихід до влади людей з високими чеснотами. На незручне «батьківське» запитання запропонував присутнім познайомитися з його сином і переконатися, що він — хороший, нормальний хлопець. Президент пообіцяв представникам ЗМІ лобіювати незалежну журналістську позицію і разом з ними боротися проти застосування адмінресурсу, якщо таке трапиться під час майбутніх парламентських виборів.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

НІМЕЧЧИНА

Не можуть домовитися

СДПГ і ХДС/ХСС поки що не можуть домовитися про формування «великої коаліції». Після майже чотиригодинних консультацій учасники «саміту» СДПГ (Герхард Шрьодер і Франц Мюнтеферінг) і ХДС/ХСС (Ангела Меркель і Едмунд Штойбер) залишили місце зустрічі. На думку місцевих оглядачів, ХДС/ХСС виявили більшу поступливість, ніж СДПГ. Вони пішли назустріч соціал-демократам у їхній вимозі розпочати з «обговорення суті справ», а потім перейти до «кадрових питань», хоча спочатку неодмінною умовою для «зондувальних бесід» називали визнання Меркель єдиним «законним» кандидатом на посаду канцлера.

Мобільники рятують людей

Правильно подана інформація рятує життя, полегшує муки потерпілих, допомагає організовано діяти, вважає Президент Товариства Червоного Хреста України Іван Усіченко. Ця заява пролунала на засіданні «круглого столу», присвяченого «Ролі інформації під час стихійних лих». Така зустріч уперше відбувалася в Україні та одночасно в 181 Національному Товаристві в усьому світі.

Організатори представили доповіді про глобальні катастрофи 2005 року та роль інформації у цих подіях. Зокрема, під час тропічного урагану «Жанна» в Домініканській Республіці завдяки точній своєчасно поданій інформації було врятовано тисячі людей. Через мобільні телефони та інструкторів, які роз'їжджали на конях, усім, хто опинився в зоні лиха, швидко вдалося передати план евакуації. Водночас у сусідньому Гаїті вчасно не вдалося зробити такі кроки, що призвело до більш як двох тисяч смертей.

Основним завданням «круглого столу» був обмін інформацією та думками стосовно підготовки до катастроф, а також обговорення проблем мобілізації ресурсів для втілення в життя пріоритетних програм.

Сергій КОВАЛЬ.

ДРУЖИМО РЕГІОНАМИ

У Житомирі відбулася зустріч керівників семи прикордонних областей України і Білорусі. Учасники визнали, що торгово-економічне співробітництво регіонів проводиться на недостатньому рівні. Зокрема, обсяг зовнішньої торгівлі Житомирщини з Білоруссю торік був майже вдвічі меншим, ніж попереднього року. Пріоритетним напрямом співпраці назвали створення спільних підприємств, зокрема, з випуску сільськогосподарської техніки. Йшлося і про взаємну участь у сесіях місцевих рад прикордонних регіонів. Наступна така зустріч відбудеться у травні 2006 року в Луцьку.

Олексій КАВУН.

Житомир.

На знімку: під час підписання документів.

Фото автора.

На контролі місії — кордон

Першого грудня на українсько-молдовському кордоні розпочне діяльність прикордонна місія Європейського союзу. Відповідний меморандум учора в контрольно-пропускному пункті Паланка на молдово-українському кордоні підписали Комісар ЄС з питань зовнішніх зносин та Європейської політики сусідства Беніта Ферреро-Вальднер, а також міністри закордонних справ України і Молдови Борис Тарасюк та Андрій Стратан.

За словами Ферреро-Вальднер, місія відвідуватиме без попередження пункти пропуску на спільному кордоні, прикордонні частини та митні пости. Експерти з країн ЄС матимуть змогу спостерігати за митним оформленням вантажів, вивчати та копіювати документи і в разі будь-яких підозр звертатися до керівників митних чи прикордонних постів з проханням провести повторну перевірку і оцінку вантажів, — навіть, якщо мито уже було обраховано і сплачено. Експерти місії не матимуть зброї і носитимуть цивільний одяг.

На діяльність місії з бюджету Євросоюзу виділять два мільйони євро. Додаткових видатків з державної скарбниці України вона не потребуватиме. За словами міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка, тристоронній меморандум сприятиме забезпеченню миру і стабільності в регіоні і відповідає зусиллям України у врегулюванні Придністровського конфлікту. У такий спосіб Брюссель, Київ та Кишинів сподіваються покращити охорону, прикордонний контроль на цій ділянці та ефективніше протидіяти контрабанді товарів, торгівлі зброєю та незаконному переміщенню людей.

Після підписання меморандуму на прохання журналістів Ферреро-Вальднер уточнила, як йдуть справи з підготовкою до початку переговорів між Україною і ЄС. Про лібералізацію візового режиму Ферреро-Вальднер повідомила, що «робоча група працює над цим питанням, і ми сподіваємося, що Рада ЄС ухвалить рішення дуже швидко. Можливо, розпочнемо роботу до грудневого саміту Україна—ЄС».

Ганна ЛУКАНСЬКА.

«Софіївка» набирає висоту

Національний дендропарк «Софіївка», що в Умані, здобув Державну премію в галузі архітектури за будівельні та реставраційні роботи. Смарагдова перлина садово-паркового мистецтва XVIII—XIX століття — шедевр світового значення. Унікальна композиція з пагорбів, дерев, води, архітектурних споруд і скульптур щороку приваблює сотні тисяч українських та зарубіжних відвідувачів. Щоб створити комфортабельні умови, у «Софіївці» спорудять туристський комплекс з численними кав'ярнями та розважальною інфраструктурою.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Головатому у Страсбурзі вірять більше, ніж Піскуну

У вчорашньому номері «Голосу України» ми розповідали про страсбурзькі заяви Генерального прокурора. Однак оптимізм на виїзді виявився менш ефективним, ніж у рідних стінах ГПУ. Парламентська асамблея не поділила його оптимістичного висновку щодо закінчення розслідування справи про вбивство журналіста Гонгадзе та її передачі до суду. «ПАРЄ висловлює жаль, що справу зі звинувачення нібито виконавців злочину було виділено з головної справи. Це видається кроком до відведення відповідальності від замовників та організаторів», — наголошується у резолюції, проголосованій 5 жовтня на сесії асамблеї.

Доповідач з «українського питання» Ганне Северинсен заявила про наміри ПАРЄ побачити на лаві підсудних не лише «трьох поліцейських, які вбили Гонгадзе без будь-яких наказів», а й замовників злочину. У зв'язку з цим асамблея наполягає на продовженні розслідування «готової» до судового розгляду справи.

Не забули в резолюції згадати і про відсторонення від захисту Лесі Гонгадзе її адвоката Андрія Федура та про неефективність попереднього слідства. «Правоохоронні органи не запобігли смерті колишнього міністра внутрішніх справ, який вчинив самогубство за підозрілих обставин, і не затримали генерала Пукача, котрий, як підозрюють, пов'язує виконавців та замовників злочину», — в документі скрупульозно перелічено всі огріхи «компетентно» проведеної роботи та ще раз наголошено на необхідності достовірної експертизи «плівок Мельниченка».

До речі, спочатку цього «антипіскунового» пункту не було в проекті резолюції: його внесення до тексту дружно підтримали перед «остаточним» голосуванням. Очевидно, у Страсбурзі до аргументів голови Комітету з юридичних питань та прав людини ПАРЄ Сергія Головатого поставилися з більшою довірою, ніж до бадьорих заяв Генпрокурора України Святослава Піскуна.

Згадували у середу Святослава Михайловича не лише прискіпливі депутати асамблеї. Вдома його відомство пікетували члени громадянської партії «Пора». І якби просто збадьорили вулицю Різницьку письмовими та усними гаслами — кого нині здивуєш пікетами? Ба ні, прийшли нагадати Генпрокурору Піскуну: «Час прийшов»... Час прийшов. Час прийшов...

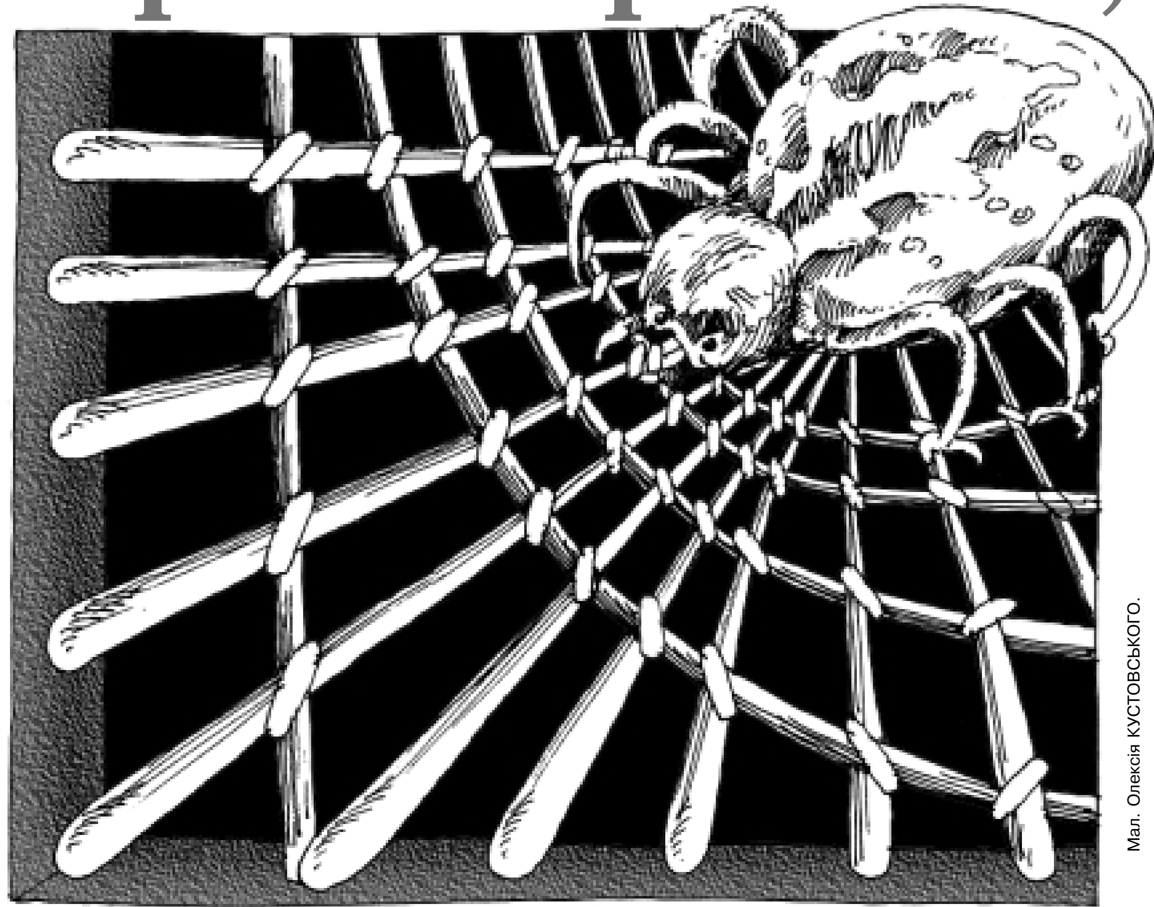
Як за такої уваги втриматися від гикавки?

Людмила КОХАНЕЦЬ.

До 15 грудня 2005 року передплатники «Голосу України» можуть отримати безкоштовну юридичну допомогу, написавши листа або завітавши до редакції (вул. Нестерова, 4, к. 113), з понеділка по п'ятницю з 9-ї до 18-ї години, маючи з собою квитанцію про передплату

Здані на камерне зберігання, або Заждалися

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Для Андрія К. шкільні роки обірвалися в другій чверті випускного класу. Залізши вночі з приятелем до кафе «за продуктами», він за допомогою міліціонерів пересів з учнівської парти на нари. І перебуває там уже майже три роки. Новомосковські одно-класники хлопця давно працюють або навчаються далі, а він сидить у Дніпропетровському СІЗО і мріє... про вирок.

У січні 2003 року слідство стосовно Андрія К. і його молодшого спільника Віталія Штипера закінчилося. Справа пішла у Новомосковський міськрайсуд. І досі залишається відкритою. Таких справ, термін розгляду яких перевалив за півтора року, в області 68. А найбільше число «очікувальників» припадає на суди Нікополя і Новомосковська.

...Цього літа Руслан К. відзначив у камері ізолятора своє повноліття. Два роки тому його з двома приятелями затримали за підозрою у привласненні чужих грошей. У гаманці, який поцупили у жінки, було 60 гривень.

З начальником відділу обласної прокуратури Анатолієм Кречетниковим гортаємо Кримінально-процесуальний кодекс.

— За такі злочини передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на термін до п'яти-шести років. Час, який підлітки відсиділи в тюремній камері, їм, звичайно, буде зараховано. Але, по-перше, вони вже «пересиділи» пільги, передбачені для неповнолітніх. А, подруге, поки не набрав сили вирок, їх не торкнеться ані амністія, ані можливість умовнодострокового звільнення.

З металевим брязкотом відчиняються двері прохідної дніпропетровського СІЗО. Ошатний дворик, квіти, свіжа фарба на лавках. А поруч, за високим забором, шум великого міста. Навіть в адмінкорпусі ізолятора давить відчуття неволі, помічаєш величезну відстань між «там» і «тут». А в камері, де доба всуціль «у клітинку», це відчуття сто крат сильніше.

— Прийму будь-яке рішення, втомився, — каже Едуард З. — Максимум, що мені «світить», — шість років. Тут уже відсидів половину. Від туги і невизначеності іноді вити хочеться...

37-літній Едуард З. у кримінальних справах не новачок. Уже "тяг термін" за хуліганство і наркоманію. Цього разу заарештували за крадіжку.

— 30 скарг написав, — розповідає підсудний. — З єдиним проханням: розберіться і засудіть. За законом. Коли заарештували, дочці було три місяці. Зараз їй три роки. Я її фактично не бачив: суддя не дозволяє побачення.

За 2,5 роки його возили в Нікополь 12 разів. І переважно поїздки закінчувалися нічим. То суддя занедужає, то термінові справи, то відпустка. Як зізнався Едуард, доводилося й просто сидіти годинами під дверима суду. А потім ні з чим повертатися в камеру. Бувало, повертали і з півдороги.

У Дніпропетровському СІЗО (він найбільший в Україні), перебувають в середньому три тисячі чоловік. І майже половина числиться за судами.

— Раніше існувала так звана безперервність процесу: якщо суддя брався за діло, він намагався якнайшвидше довести його до кінця. Інакше не одержить наступного, — згадує Анатолій Кречетников. — Якось у Павлограді складну і заплутану справу — 150 епізодів, 300 свідків, цілком завершили протягом місяця. Навіть не уявляю, на скільки б її розтягли сьогодні. Якщо для слідства, попереднього розгляду в суді виписано чіткі часові рамки, визначено службову вертикаль, то марафон основного слухання обмежень не має. Нема адвоката — переносять, не з'явився свідок — знову перерва. І так може тягтися місяцями. У Кримінально-процесуальному кодексі з цього приводу немає визначеності. Є тільки добре побажання — зробити «у найкоротший строк».

У тому, що деякі положення діючого КПК застаріли, із працівниками прокуратури солідарний і **голова Дніпропетровського обласного апеляційного суду Володимир Вихров**.

Він вважає, що слід повернутися до практики, коли прокурор від імені держави підтримував обвинувачення до набрання вироком законної сили. Тепер же, щойно справу передано до суду, слідчий про неї може й не згадувати. А судді буквально задихаються від дедалі тяжчих турбот. Трапляється, «на марші» доводиться виправляти і недоробки суміжників.

Суддя Бабушкінського району Дніпропетровська Олександр Максименко підрахував: якщо два роки тому на кожного із суддів, а їх у його районі 11, припадало в середньому по 25,1 справи на місяць, то тепер їх стало вдесятеро більше. У той час як на територіях інших районів проводять 3-4 арешти на місяць, то в Бабушкінському — по 5-8 щодня.

— Зараз узято курс на зниження кількості «тюремного населення», — **розповів начальник обласного управління департаменту з питань виконання покарань Віталій Байдуж.** — Цю концепцію визначив Президент України на березневій нараді з керівниками силових структур, судів і прокуратури. І ми тепер спільно її реалізуємо. Під вартою не затримуємо тих, кому вчасно не продовжено запобіжний захід. А новозаарештованих тепер стало майже на 600 чоловік менше порівняно з минулим роком. Це — тільки перша «судова ластівка».

До того ж, зазначив генерал, у колоніях перебувають уже на півтори тисячі ув'язнених менше, ніж раніше. І, навпаки, збільшується число тих, хто перебуває у виправних центрах. До цих установ напівзакритого типу з мінімальним рівнем безпеки переводять для адаптації мешканців колоній і в'язниць за півтора-два роки до звільнення. Тут вони, хоч і працюють за огорожею, але мають на руках живі гроші (дехто з них до цього навіть не бачив гривні), ходять без конвою, мають інші пільги.

А от проблеми досудового утримання під вартою продовжують залишатися на поверхні. І псують загальну картину вочевидь помітного поступу.

— Раніше, коли прокуратура мала право нагляду за судами, вона втручалася в тому числі й у дотримання термінів утримання, — розмірковує Віталій Байдуж. — Зараз суд — це окрема ланка влади. І важелів впливу на нього немає ні в нас, ні в прокуратури. Можемо тільки підштовхувати до ухвалення рішення. Мабуть, у кожному випадку затримок є конкретні причини, які не дозволяють вчасно провести і закінчити судове слідство. Та від цього не легше. Особливо тим, хто з волі суду надто довго чекає справедливості.

Звичайно, не приховує Віталій Байдуж, у розв'язанні проблеми є не тільки загальногуманний, а й суто економічний інтерес. Чим менше стане «утриманців» у казенному будинку, тим менше державних грошей буде пущено на вітер. Адже якщо скласти зарплату персоналу, амортизацію будинків і споруд, харчування, комунально-побутове обслуговування, виходить не менш як 320-340 гривень на місяць на одне «камерне утримання». На щоденне харчування в'язня витрачають 2,7 грн. (воно на тисячу калорій перекриває фронтовий пайок). У колоніях же потенційно кожного можна залучити до праці. Навчити самостійно заробляти на прожиття. До того ж у розпорядженні дніпропетровського УВП — виробничі майстерні, до 6 тисяч гектарів землі, безліч підсобних господарств, більш як тисяча голів великої рогатої худоби, свині, птиця...

— Та головне, що завжди треба пам'ятати, — саме утримання в камері ні для здоров'я, ні для психіки ненормальне, — наголосив наприкінці розмови генерал. — Перебування з замкнутому просторі СІЗО рівноцінне тюремному ув'язненню. А воно, як правило, застосовується до особливо небезпечних злочинців. Немає побачень, листування з родичами. Слідчо-заарештовані цілком ізольовані від рідних, суспільства, від повноцінної охорони здоров'я. Але ж є безліч прикладів, коли люди сиділи під слідством, а потім їх звільняли просто в залі суду. То має ж хтось відповідати за законом за таке безглуздя.

Щоправда, починає радувати, що у нових справах і суди, і міліція, і прокуратура працюють сьогодні чіткіше, ефективніше і гуманніше. Як то кажуть, однією командою. Але водночас і дивує: на манежі одні й ті самі, а результат різний. У старих справах — тяганина, нові — як по маслу.

— Для цього є й об'єктивні, й суб'єктивні причини, — пояснив **голова палати у кримінальних справах Дніпропетровського обласного апеляційного суду Павло Румянцев**.. — Відомо, свіжий пиріжок миліший, ніж черствий. І не всі з однаково запопадливістю беруться за вивчення нових і за продовження старих справ. Та облишмо несумлінність деяких колег. Це тема окремої розмови. Два роки тому у деяких сільських районах міські і районні суди, що працювали паралельно, спочатку скасували, а потім об'єднали у міськрайонні. Поки проходила реструктуризація, зібралося чимало справ. Люди довше терміну перебувають під вартою. У Синельниковому, Нікополі були ще й проблеми з технічним станом ізоляторів тимчасового утримання. Там протягом тривалого часу було небезпечно розміщувати піддослідних і підсудних. І третє, 60 відсотків приміщень судів не відповідають вимогам. У Кіровському і Амур-Нижньодніпровському районних судах Дніпропетровська, наприклад, на 9 суддів — тільки два зали засідань. Утворюються справжні черги.

До речі, це проблема не тільки Дніпропетровщини, а всієї України.

І судді, і прокурори в один голос переконують: потрібні зміни в КПК. Якщо у справі проходить багато осіб — це для судді «рятуйте!». Один із підозрюваних, який був на підписці, втік, інший захворів. На думку фахівців, необхідний спрощений порядок. У Голландії, приміром, узагалі немає групових справ. По кожній провадять автономний розгляд і приймають окреме рішення.

Усе частіше виникають проблеми з адвокатами. Не всі мають змогу оплатити їхні послуги. Навіть за щадними розцінками. А «за спасибі» досвідчений юрист навряд чи візьметься навіть за явно виграшну справу. Тому, вважає багато хто з суддів, потрібне централізоване рішення про створення інституту муніципальних захисників, які працювали б за гроші з місцевих бюджетів. І варто обгрунтовано ставити завдання перед місцевими радами щодо будівництва і ремонту приміщень, щоб створити нормальні умови для роботи судів. Проблеми треба вирішувати спільно, вони самі не розсмокчуться, як висловився один юрист.

Сергій КРАВЧЕНКО.

Дніпропетровськ.

Добре сидимо!

У слідчому ізоляторі Донецька незабаром відкриють кілька люкс-камер. Як повідомив начальник Донецького СІЗО Ігор Татаренко, нині узгоджуються питання фінансування їх облаштування, проробляється кошторис стосовно вартості ліжко-місця тощо. Татаренко припускає, що до фінансування проекту буде запрошено спонсорів, **передає «УНІАН»**. До кінця року камери буде відкрито, але говорити про вартість утримання в них керівництво СІЗО поки що відмовилося.

30 вересня. Київ. Міністр освіти і науки України Станіслав Ніколаєнко нагороджує одного з переможців Всеукраїнського конкурсу «Вчитель року-2005» — учителя фізкультури загальноосвітньої школи І—ІІІ ступенів №78 міста Києва Сергія Чешейка напередодні Дня працівників освіти.

2 жовтня. Ужгород. Костюмований спектакль на честь 1112-ї річниці заснування міста.

3 жовтня. Погоджувальна рада керівників депутатських фракцій, груп і комітетів внесла 72 питання до розкладу засідань Верховної Ради України на пленарний тиждень.

1 жовтня. Київська область, Баришівський район. Мільйонний сертифікат права власності на землю випав 68-річній Марії Ткаченко.

6 жовтня. Страсбург. Виступ Голови Верховної Ради України Володимира Литвина перед депутатами на пленарному засіданні ПАРЄ під час офіційного візиту до Страсбурга.

5 жовтня. Мітинг на захист прав на пенсію військовослужбовців, працівників МВС і СБУ біля Верховної Ради України.

4 жовтня. Львів. Розпочався V Міжнародний економічний форум «Україна—ЄС».

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА та Укрінформу

КУЛЬТУРА

СУБОТА, 8 ЖОВТНЯ 2005 ■ № 190 (3690)

В Ужгороді відбудеться Всеукраїнський фестиваль графіті «Моя революція»

Фільм «9-та рота», що його знімав у Криму Федір БОНДАРЧУК, установив рекорд — за п'ять днів стрічка зібрала понад 7,7 млн. доларів

■ ПРОБЛЕМА

Ді-джей, поступися Франкові!

У Івана Яковича терпець урвався, дарма що він Каменяр. Чашу терпіння патрона Львівського національного університету переповнив прикрий епізод, що стався саме в день його народження. До пам'ятника прийшла з квітами делегація від міської влади, ректор університету Іван Вакарчук. І всім їм довелося хвилин сорок чекати, поки біля монументу прибрали гори сміття, пляшки, що залишилися після чергової музичної тусовки.

Не один рік колектив університету протестує проти знущання із святинь. На невеликій площі біля пам'ятника рекламують мобільники й пиво, під час цього витоптують газони й розмальовують стіни. Після недавнього концерту його організатор, директор мистецької агенції, поділився «секретом»: мовляв, якби наявний суперпотужний звук увімкнули на повну котушку, не витримали б вікна університету...

Свого часу університетові вдалося відвоювати прилеглу ділянку від засилля наметів з пивом. Бо чимало студентів «засідали» там під час занять. Ректор звертався до міського голови Любомира Буняка з клопотанням, щоб територію біля пам'ятника закріпили за університетом. Йому відмовили, бо «дана ділянка відноситься до території парку ім. І. Франка, що є пам'яткою садово-паркового мистецтва».

Цього разу оприлюднено звернення ученої ради до депутатів і громадськості. Під час переговорів заступник міського голови Ірина Романів повідомила, що до міської казни кошти від тих гучних акцій не надходять. Тоді хто ж їх отримує? І хто відповідає за «очманіння» молоді від отого суперпотужного звуку? Питання відкрите. Однак громадськість пропонує не проводити шоу біля пам'ятників Франку та Шевченку, не тривожити без потреби спокій муз на майдані біля Оперного театру. Зрештою, молодіжні акції можна і треба проводити в парку культури і відпочинку. Діалог триває...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

■ ДО РЕЧІ

Коломия нагадує

Франко не раз бував у Коломиї, столиці Покуття та Гуцульщини. Розпорядженням міського голови Коломиї тут створено оргкомітет з відзначення 150-річного ювілею Каменяра. Оргкомітет планує спорудити і 27 серпня 2006 року відкрити бронзовий пам'ятник Франкові в центрі міста.

Редакція «Голосу України» отримала звернення оргкомітету до керівників підприємств усіх форм власності, політичних партій, громадських організацій, депутатів Верховної Ради, органів державної влади і місцевого самоврядування, громадян України та закордонних українців з проханням надати доброчинну фінансову допомогу.

Кошти просять надсилати у Коломийське відділення Приват-Банку за адресою: м. Коломия Івано-Франківської області, вул. І. Франка, 3.

Рахунок UAH: 29244825541401, МФО 336677, код ЗКПО 20568613, призначення платежу: Благодійна допомога на будівництво пам'ятника І. Франку в м. Коломиї (о/р 6762467125591327).

Інформація про перераховані кошти публікуватиметься в центральних ЗМІ.

Пропав «Монастир над річкою»

Із севастопольського художнього музею ім. Крошицького викрадено картину відомого російського передвижника Василя Полєнова «Монастир над річкою», написану в 1898 році. Хтось підмінив оригінал в експозиції на кольорову ламіновану ксерокопію. Точну дату викрадення не змогли назвати ні працівники музею, ні правоохоронці. За попередніми оцінками, викрадена картина коштує кілька десятків тисяч доларів. Місцеві художники вважають, що полотно навряд чи знайдуть — воно вже напевно за кордоном, у приватній колекції. Судячи з усього, злочин ретельно готувався і був скоєний у кілька етапів. Міліція звернулася до севастопольців з проханням допомогти в пошуках картини і злочиня(ів).

Заступник начальника управління культури СевМДА Людмила Богатирьова повідомила, що за 75-річну історію музею це — перша крадіжка з його стін. «Ми дуже сподіваємося, що вона стане і останньою. А викрадену картину знайдуть і повернуть до музею», — додала Людмила Віталіївна.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

Житіє великого грішника

(Літературні нотатки до дати народження)

Олександр Грін... У кого з тих, хто знов і знов звертався до його прози, не засвітився в душі промінь добра? Вигадані ним загадковість, неповторність життя, Та, що біжить по хвилях і літаюча людина, синє сяйво океану, блискучий світ, країна Квітучих променів, Серце пустелі... Це — романтизм Гріна, філософія-символ, фантастика і реальність. Це — шлях до Несправдженого — як рух від штучного до природного: лісу, моря, космічного безмежжя. Його твори відомі читачам усього світу. Їх і тепер вивчають у Франції, США, Японії, Англії та інших країнах. О. Грін (О. Гріневський; письменник до революції довго перебував на нелегальному становищі, не міг, природно, друкуватися під своїм прізвищем) пройшов каторжне життя від перших шкільних років до кінця, його рукою написано стільки книг — океан! Усі вони сучасні і нині.

...Кінець серпня, точніше — двадцять друге. 125-річчя з дня народження Гріна. Невеликою групкою стоїмо біля могили геніальної людини, якій дала притулок наша земля в Старому Криму. Вірмени назвали свого часу це місто Гін-Гріміц, що вірменською й означає Старий Крим. Чи хотів лежати тут після життя Грін? Так вийшло. Народився він у Слобідському — повітовому містечку В'ятської губернії. Однак знав, що місце це не таке безіменне. Край великого простору, моря, вільного вітру. Отут історія. Неподалік — легендарна могила Мамая. Вона на околиці міста — біля шосе з боку Феодосії. Мамай програв Куликовську битву 1380 року, був розбитий Тохтамишем, утік до Кафи, потім до Солхата. Тут і був убитий...

Олександр Грін,1924 р.

Тиша. Свідки часів — лише гори та каміння. Поруч — дороговказ: туди йти — Каплер із Друніною, а поряд — Григорій Петников. Юлія Володимирівна Друніна, велика поетеса Вітчизняної, похована поруч з чоловіком, Каплером. За першу свою любов кінематографіст, відомий фільмами про Леніна і народну війну за владу Рад, відсидів багато. Не можна було спокушати дочку Сталіна — Світлану... Петников поганого людям нічого не робив. І лежить тихо. Друзями в нього колись були Бурлюк, Маяковський, Єсенін, Мейєрхольд, Асєєв. Коли йшла громадянська війна, вони, Грін і Петников, може, зовсім поруч іноді працювали. Петников редагував літературну сторінку «Известий Временного рабоче-крестьянского правительства Украины», брав участь потім у боях під Харковом, на півдні України, штурмував Перекоп. А після війни перекладав німецьких, французьких і американських поетів. «Казки братів Грімм» переклав, між іншим, Григорій Миколайович Петников.

У цій тиші, що тягнеться, ніби гума, вочевидь, є про що їм поговорити. Усім разом. Про життя, літературу, її забуття. Адже на могилі — лише букетик зів'ялих троянд. І крім нас — нікого!

...Ми все ще стоїмо, не йдемо. Хтось підказує: скульптор і художник — жінка. Прізвище із знаних — Гагаріна. Архітектор — Лохажов. Імен і по батькові ніхто не знає... Розміркувуйте, а все це — романтично! Хоч цілуй камені! Мініатюрна фігурка Фрезі Грант — Тієї, що біжить по хвилях — напрочуд гарна, ласкава, тремтлива... Вона кличе кудись, політ її в червоних фарбах, звичайно, вічний. Зовсім не літературою вигаданий. Наче існував завжди, наче записаний у наймудріших і найромантичніших книжках світу... Навіть вандали, котрі одного разу все знищили отут, довго не порадили. Люди знайшли в собі сили відновити — як було. І Фрезі Грант зайняла своє святе місце. І стоїть. І душа поруч з нею стогне тривожно і на хвилину хоча б забуває всі ці земні негаразди і приниження людини.

...Похмурий і небалакучий був цей видатний представник романтичної течії в російській літературі. Характер — жахливий. Зовнішність? Насупутий на чоло капелюх, піднятий комір... Деяким сучасникам здавався дуже високим, хоча зріст у нього був 177,5 сантиметра. У есерів його знали за партійною кличкою Довготелесий.

Батько — Степан Овсійович Гріневський — з роду дворян Віленської губернії. 1863 року в справі польського повстання був заарештований, просидів три роки у в'язниці, потім два роки пробув у засланні в Тобольській губернії. Потім служив бухгалтером губернської земської лікарні. Дід — поміщик. Маєтки, ясна річ, конфіскували.

Може, щоб помститися, був він якийсь час в есерах. Ті в той час, коли він, поштовхавшись по долі, опинився там, де немає своїх доріг, де погано і тужливо, ці нові його друзі готували теракти, вели пропаганду, вважаючи себе спадкоємцями «Народної волі». Вони і відправили його на «карантин» до Твері, готуючи нового терориста-смертника. Щоправда, у бойовій організації була повна добровільність. Убивство будь-кого було несумісне з його натурою. І він про це сказав, так, не розійшовшись, а існуючи, живучи з есерівським тероризмом і із самою партією соціалістів-революціонерів. Душевно все це він переживав, тема життя-смерті пізніше обговориться в оповіданні «Приключения Гинча».

Вочевидь, есери і зробили з Гріна письменника. У згаданому оповіданні герой скаже: «Три теми постійно привертають людську уяву, зливаючись в одній туманній перспективі, глибина її виблискує світлом, повним невизначеного смутку: «Смерть, життя і кохання»...

Кохання... Ми ще до нього повернемося. Грін, есер, покохав жінку зі свого кола. І вона, і його оточення мало знали Гріневського-письменника. Розбурхана, завзята, революційна Росія знала Савінкова. Хоч би що той не написав, — приголомшливий успіх. Розриви бомб, стрілянина, мерці, і кожен рядок — шанування читачів. Але є історична справедливість, є чесна література. Савінкова редагували такі «кити», як Мережковський і Гіппіус. Але Грін хронологічно першим був у темі терору — як художник, на думку багатьох літературознавців, він перевершував Савінкова. Чеснотою Гріна, щирого поціновувача і форми, і літературної думки, і точності зображення, є те, що першу свою книжку «Шапка-невидимка» він не сприйняв душею, розчарувався в ній. Коли в 1928 році обирати-муть твори для видавництва «Мысль», із усієї книжки він візьме лише одне оповідання «Кирпич и музыка». З есерівською темою воно зовсім не пов'язане...

Він був невдахою з дитинства. З реального училища — виключили за сатиричні вірші, що висміюють учителів. Знову прийняли і знову виключили. У п'ятнадцять років — сирота (помирає від сухот мати). Батько одружується за півроку, і незабаром Олександр їде з сім'ї через конфлікт із мачухою. У шістнадцять років їде до Одеси вступати в Мореходні класи, у сімнадцять — його найняли матросом, висадили в Одесі за несплату грошей на утримання. За три місяці знову його взяли матросом, звільнили за конфлікт з капітаном. У вісімнадцять — їде з В'ятки до Баку, працює на рибних промислах, бродяжить, повертається знову до В'ятки і працює банщиком на станції Мураші Перм-Котласької залізниці, у 21 рік іде пішки на Урал, працює на копальнях, на сплавлянні дров, у 22 — потрапляє в «історію» — крадіжка годинника, рік мороки, і суд потім знімає обвинувачення. У березні 1902 р. його забрали до армії, через три місяці втікає, піймали в Камишині. І знову — втеча, йому допомагає член партії есерів Стеденцов. Звідси, виходить, усе начебто знову й починається: готуйся до смерті заради революції!

Та ще й кохання!.. У своїй «Автобіографічній повісті» він говорить не про нього, кохання, а про свою «начальницю», котру кохає. 11 листопада 1903 року він раптом почав надто нервуватися — отаке погане передчуття. Він умовляв Катерину Бібергаль дати йому спокій, він не хоче йти на збори. Вона сказала, що він — боягуз. І його піймали: того дня почалися арешти. Звинуватили його в промовах «протиурядового змісту». «Отъеденный в камеру, я предался своему горю в таком отчаянии и исступлении, что бился о стену головой, бросился на пол, в безумии тряс толстую решетку окна и тотчас, немедленно, начал замышлять побег». Бибергаль дістала тисячу карбованців, придбала вітрильник — вона задумала відвезти його в Болгарію. Його піймали, посадили до карцера. Він хотів, щоб його судили у В'ятці. Суд був військово-морський, у Севастополі. Прокурор вимагав двадцять п'ять років каторжних робіт. Після блискучої промови адвоката Зарудного, котрий захищав пізніше лейтенанта Шмідта, дали десять років заслання до Східного Сибіру. Спробував тікати іншим разом, вже у Феодосії. Зробив підкоп. Товариші по камері не підтримали його. На основі цих подій пізніше Грін напише роман «Дорога никуда». Трагічний роман. У нього вже тоді увійшов страх в'язниці. Вкрай зіпсувався харак-

тер, що був і так не мед. Але цей біль темниці, цей жах піднебільного, раба дав літературі і «Апельсины», і «Она», і «На досуге», і «За решетками», і «Сто верст по реке», і «Бродяга и начальник тюрьмы»... І ще, і ще. Тонкі, розумні, психологічно вивірені романи і новели, її не обійдеш, вона змусить тебе частіше дихати, хапатися за папір, щоб щось написати, щось ще і ще осмислити. Його відправляють у заслання до Тобольська, потім переводять до Туринська Тобольської губернії.

У червні він знову втікає. Приїжджає до Мос-

і мрійника

де є найстрашніше на землі — в'язниця, втечі з неї, переслідування загнаного звіра, вдалий або страшний результат втечі.

Звільнило його не кохання — Бібергаль, що дедалі більше перетворювалася просто на літературний персонаж. Усе було в ній, безкомпромісній есерці — і біографія (багата заможна єврейська родина з Керчі, батько, після літургії в Казанському соборі в день Миколи Чудотворця піднімав червоний прапор «Землі і волі», його арешт, каторга, де народилася ця любов Гріна — романтично!), і сама вона, що відправила його на завдання, невелика на зріст, смаглява в тон волосся; «я смотрю на нее с наслаждением и тоской; она ходит, наклоняется и говорит иначе, чем другие женщины; она страшна в своей прелести»... Але лихо в тому, що вона його не кохала. У січні 1906 року вони остаточно розірвали все, що можна розірвати. Він стріляв у неї. Її привезли до Обухівської лікарні. Гріна вона не видала.

Так, не Бібергаль звільнила Гріна. Його вислали з ненависної в'язниці за найвищим маніфестом від 17 жовтня 1905 року разом з усіма політичними ув'язненими. А Бібергаль залишилася «стійким бійцем революції». Є фото 1915 року, його зробив хтось на нерченській каторзі. Бібергаль потрапила туди, після замаху на великого князя Володимира. У засланні була до Лютневої революції. Мотиви «жіночої революційності» Гріна, вочевидь, мало хвилювали. Про невдалий замах на князя Володимира згадується у Солженіцина. Грін, котрий продовжував кохати Бібергаль, десь згадує жінок-есерок на цьому знімку (Спиридонову, Школьник, Бронштейн, Ізмаїлович, Звєрєву, Беневську, Полляк, Бібергаль — «тринадцать, не такое и приятное число»)... Письменник, пройшовши каторгу, розумів, як це — жінці бути революціонеркою!

Господи, як він продовжує мучитися!

7 січня 1906 року його заарештовують за проживання за чужим паспортом. Ув'язнено до Виборзької в'язниці («Кресты»). Тут спливають обставини тих років і якась кимось вигадана річ (у політв'язнів можуть бути «тюремні наречені»). Зводять його з жінкою, котра кохатиме його не про людське око, а насправді. Це — Віра Павлівна Абрамова. Вона відвідувала його як наречена. Він гарячково живе й дедалі більше пише, і дедалі частіше це —література, яку читати обов'язково треба, кви, знову за завданням партії есерів пише своє перше агітаційне оповідання «Заслуга рядового Пантелеева». Підпис — «А. С. Г.» У газетах друкують нові оповідання. Нарешті, начебто все добре. У журналі «Русское богатство» — схвальна рецензія на другу книгу Гріна «Рассказы» Горнфельда. Але 27 липня 1910 року знову арешт — за проживання за чужим паспортом. Восени Гріневський і Віра Павлівна (звичайно, з дозволу тюремної влади) вінчаються в церкві Градоначальства Петербурга. У кінці жовтня їх відправляють до місця заслання — Пінеги Архангельської губернії.

...Він жив і в російській, і в зарубіжній літературі. Жив і за радянської влади. Грім ударив у 1950-му: у січневому журналі «Новый мир» виходить стаття Б. Важдаєва «Проповедник космополитизма: нечистый смысл «чистого искусства» Александра Грина». Що тут почалося! Головне: всі книги Гріна в бібліотеках — знищити! Досі серце болить, коли згадую, як тримає в руках наша славна бібліотекарка Будинку офіцерів Кушкинського гарнізону Розалія Дмитрівна другу книжку Гріна «Рассказы» і журнал «Русское богатство» з відгуком на неї Горнфельда, руки її тремтять, вона не хоче віддавати книжки: «Це пам'ять! Це пам'ять! — шепоче нетвердим голосом. — Ще до війни, нині вже генерал армії Петров, він був тут командиром кавалерійського полку... Отож ще тоді він подарував бібліотеці ці книжки, отут, у нас, багато... Хоча, хоча... Я хочу сказати — багато шанувальників... Усе час перемеле... Так бувало не раз! І література Гріна — це просто чарівно... Інакше не скажеш! Навіщо ж їх знищувати?!. Тоді їх подарували! Ну будь ласка! Повторюю, це — як цінність культури!»

Треба ж було мені стати свідком цього жахливого приниження!

Я приперся в ту гірку годину зі своєї дивізіонки. Я знав, як читають у нас Гріна. Миршава дійсність, занесена з голови до ніг піском, кроси щоденні кудись у гору, у піски, ці глотки, що репетують, задихаються в тісняві пекельної житейщини... І хоча б годину, хвилину — в блискучих, що переливаються добром грінівських словесних гронах на душу...

— Ось як скаже старшина! — відрізав майор, що грізно стояв перед бібліотекаркою-бабусею, інтелігентною до останньої волосинки на акуратній милій голівці. Він відповідав у політвідділі за роботу Будинку офіцерів і, природно, за роботу бібліотеки.

Як він знайшов вихід із ситуації і як не побоявся, коли, залишивши бібліотекарку так стояти з книгами в руках, запропонував мені «перекурити» на вулиці і почав випитувати, що це за катавасія з цим Гріном («він що, єврей?») і що «ми з тобою робитимемо, адже ти в газетах друкуєшся, не на поганому рахунку в начальства, а я... вчора, скажімо, перепив, сусіди чули...»

Я, як міг, почав його заспокоювати. Я любив Гріна так, як він ніколи б не міг любити. Затурканий політвідділівськими паперами, він був усе-таки людиною, внутрішньо розумів, що я його не продам, хоч би що там з цими книгами не сталося. Потім він розумів і те, що подарував книги генерал армії Петров, недавній командувач округу. Жарти погані, коли що.

— Ну розберися заради Бога! — сказав він мені. — Адже ти — секретар комсомольської організації.

Мені пощастило з Розалією Дмитрівною. Вона дозволила нам із Серьожою Куликовим, працівником Будинку офіцерів, між іншим, нині покійним, узяти всі книги Гріна і сховати в моєї квартирної господарки на горищі, у тому числі і «Рассказы», видані видавництвом «Земля» у 1910 році (на ній був дарчий підпис, схожий на прізвище Петров), пам'ятаю, дуже вже хотілося мені «привласнити», ще одну книжку — новелу «Остров Рено» (Грін вважав її мало не початком свого шляху в літературі).

Роки ці (1950, 51-й, 52-й) для літератури були моторошними. У 52-му вийшла стаття про Олександра Степановича Гріна у Великій радянській енциклопедії. Його називають там буржуазним націоналістом. Що не плели на адресу генія! Так, він стріляв у своє кохання, і вона не зрадила його, так, він запоєм пив, так, він зникав на багато днів і вже гуляв по-скаженому, так, він був есер, що «виконував» волю тих, хто боровся з режимом, так, він двічі дезертирував з армії, так, був засуджений... Але це він у зимову холоднечу, у голод і холод написав у суворому 1920-му, страждаючи від нерозділеної пристрасті до Алонкіної, феєрію «Алые паруса»!..

...От ця Алонкіна (як він опинився поруч з нею?) і цей лист Горькому (Грін у громадянську занедужав удруге на сипний тиф і його відправили в Смольненський лазарет, звідти — в Боткінські бараки, де він пролежав цілий місяць. «Прошу Вас, — писав буревісникові революції, — если Вы хотите спасти меня, то устройте аванс в 3000 р., на которые купите меда и пришлите мне поскорее. Дело в том, что при высокой температуре (у меня 38—40), — мед — единственное, как я ранее убеждался, средство вызвать сильную испарину, столь благодетельную».

Горький був усе-таки людяний: дав і меду, і кави, і хліба. Він влаштував Гріна в одному з видавництв, а також у Будинок мистецтв на Мойці. Дали бідоласі кімнату поруч із трьома поетами — Вс. Рождественським, М. Тихоновим і В. П'ястом. Отут він жив, як скрізь: був нелюдимий, неласкавий. Мешканці Будинку — куди там! В. Ходасевич, М. Гумільов, О. Мандельштам, Георгій Іванов, М. Зощенко, В. Шкловський, 0. Форш, К. Федін, В. Каверін, І. Одоєвцева, Л. Лунд... Отож, усі вони не були до нього не тільки поблажливі, а навіть — злісні. Він був, на їхню думку, неприємним, у всякому разі — неінтелігентним.

Він мав публікації, що їх читали. У 1912 році, коли повернувся із заслання до Петербурга, опубліковані були оповідання «Синий каскад Теллури», «Ксения Турпанова», «Трагедия на плоскогорье Суан», «Жизнь Гнора», «Лужа бородатой свиньи»; у 1913 р. вийшли друком Зібрання творів у трьох томах у видавництві «Прометей», у періодичній пресі — оповідання і повісті «История Таурена», «Таинственный лес», «Зурбаганский стрелок», «Дьявол оранжевых вод»; у 1914-му він — співробітник журналу «Новый сатирикон», де головним редактором був Аркадій Аверченко, особистість (щоправда, в лютому цього ж року Грін перебував у психіатричній лікарні доктора Трошина); врожайний був і п'ятнадцятий рік — опубліковані оповідання «Искатель приключений», «Убийство в рыбной лавке», «Капитан Дюк»; виходять книжки «Загадочные истории», «Происшествие на улице Пса». У «Журнале журналов» про нього надруковано гучну статтю «Иностранец русской литературы», потім друкують оповідання «Ночью и днем», «Черный алмаз», «Узник «Крестов»...

Знати б його треба, поважати! Але — характер, характер!

Він мовчки, стиснувши зуби, пише ці «Алые (красные) паруса». Так, десь замість «алых» хочеться написати «красные». Чому? Напевно, є передчуття — з «красным» якось пробивніше... Ще єдина радість — бачити цю Алонкіну, сімнадцятирічну Марію Сергіївну Алонкіну — літературного секретаря цього Будинку мистецтв.

«Милая Мария Сергеевна, я узнал, что вы собираетесь уже явиться в свою резиденцию, но снова слегли... Вставайте. Будьте здоровы. Прыгайте і живите... Желаю скоро поправиться. А. С. Грин».

Звичайно, вона віддавала перевагу іншим. Але в «Алых парусах» говорив він про неї. Про неї і під назвою спочатку «Красные паруса». «Надо оговориться, что, любя красный цвет, я исключаю из моего цветного пристрастия роз, зари, рубина, здоровых губ, крови и маленьких мандаринов, кожица которых так обольстительно пахнет острым летучим маслом, цвет этот — в многочисленных оттенках своих — всегда весел и точен. К нему не пристанут лживые или неопределенные толкования»...

Марія Сергіївна Алонкіна — кохана Гріна, що сподвигла його до створення безсмертної книги

За словами, не мною сказаними, саме неминуча ідеологічна значущість червоного кольору змусила тонкого до слова письменника дати «алый» колір. Та й уся феєрія мала відбуватися в Петрограді. У Петрограді 1920-го, напевно, року. Тобто — злого, воєнного ще, розхлябаного, войовничого, дурного, розбійного року...

Він вчасно зупинився, і написав книжку так, як вона тепер живе.

Так, він вигадав Грінландію, художню реальність, що існує, романтично-умовний міф, може, і не нашого сторіччя; він замислюється над проблемою того, що не збулося; створює Серце пустелі; він художньо випереджав наукові відкриття (сфера підсвідомого, несвідомого, надсвідомого давно увійшла в науку, її досліджують і досі, у Гріна її зведено в тканину його прози, нелегкої іноді для читання)... Але він зупинився на «алому» кольорі. І образ Тієї, що біжить по хвилях — точний у всіх сенсах. Він — як втілення простору-часу в його постійній мінливості.

...У 1956 році три радості мені, мабуть, довелося відчути, як найщасливішій дитині. Нарешті мене демобілізували з армії, де я служив тільки дійсної сім років; у день демобілізації начальник політвідділу зателефонував до редакції (ми тоді були в чернігівських таборах) і сказав, що з Москви є телеграма: мене зараховано до Літературного інституту імені Горького на заочне відділення. І того ж року на одному із семінарів я зустрівся віч-на-віч з Костянтином Паустовським, після його бесіди з нами. Я знав уже тоді, що готується «Избранное» Олександра Гріна з передмовою Паустовського в Гослітіздаті. Знав про втручання заступника секретаря з адміністративно-господарських справ Спілки письменників СРСР генерала МДБ В. Ільїна у «справу Гріна»: остання дружина його повинна одержати 100 тисяч карбованців за це вибране, щоб увічнити пам'ять великого письменника; вона переїжджає до Старого Криму і уже впорядковує могилу Гріна...

— І починається боротьба за будиночок, — тихо сказав Паустовський, начебто оглядаючись на всі боки, — де помер Олександр Степанович. Тільки — ц-с-с! Поки що нікому! Адже ви колишній офіцер? Самі все розумієте.

Дуже соромно було, що чимось своїм я «навантажую» цю людину, яка здійснила подвиг у порятунку спадку Гріна.

Тихо, подумки, згадував я все, що чорне і лихе було там, в далечині, коли ми приїхали 23 серпня в цей будиночок у Старому Криму, в оточенні зовсім близьких людей. Олександр Грін помер тут у віці 52 років; 6 липня 1932-го він сповідається і причащається, а восьмого о 6.30 вечора йде з життя.

Те, що тут тепер є, — музей, садиба, путівники, книги — починалося з терпіння останньої дружини Гріна. Після Вітчизняної війни восени 45-го її було заарештовано, визнано винною у співробітництві з німецькими каральними органами і зраді Батьківщини, засуджено на десять років з конфіскацією майна. Я уявляю, скільки душі і серця вклав Костянтин Паустовський (і не тільки він), щоб ми сиділи в доглянутому знаменитому місці, хвалили юшку, гостинність господарів музею...

Музей відкрили тут, у Старому Криму, 1971 року. Ніна Миколаївна не дожила до цього всього лише рік. 27 вересня 1970-го вона померла в Києві у віці 74 років. З волі її душоприказниці — Ю. Первової Н. Грін таємно перепоховала поруч з чоловіком. У 1997 році посмертно реабілітована прокуратурою Автономної Республіки Крим.

Нехай не сильно тисне на них Земля. Вони відстраждали своє в грішний, несправедливий, кривавий час. Цей Час і досі живе у книжках Олександра Гріна. Вони — прекрасні, вони — світлі, вони — щирі і вічні.

Володимир ЮГОВ.

Кінець серпня — початок вересня, 2005 рік,
Старий Крим — Київ.

Остання дружина Гріна — Ніна Миколаївна Грін

СПІЛЬНА ВІДКРИТА ЗАЯВА

Президія центральної ради Соціально-екологічної партії «Союз. Чорнобиль. Україна»
Головне правління Всеукраїнської Чорнобильської народної партії «За добробут та соціальний захист народу»

ПРО УМИСНЕ І ЦИНІЧНЕ ПРИХОВУВАННЯ СПРАВЖНЬОЇ ЧИСЕЛЬНОСТІ ЖЕРТВ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ ТА ПРИМЕНШЕННЯ ЇЇ НЕГАТИВНОГО ВПЛИВУ У ЗВІТІ ЕКСПЕРТНОЇ КОМІСІЇ ООН НА «ЧОРНОБИЛЬСЬКОМУ ФОРУМІ ПРИ МАГАТЕ»

Кінець XX сторіччя приніс невтішний висновок, що традиційних джерел палива (вугілля, нафти, газу) залишилося лише на 100 років і що постає необхідність освоєння атомної енергетики.

Однак людство вже мало уявлення на прикладі Хіросіми і Нагасакі про негативні наслідки атомної енергії і виступало проти розбудови цього сектору економіки. Тому атомна енергетика в країнах світу та у колишньому СРСР розвивалася в секретних умовах. Для неї були створені спеціальні медичні установи зі штатом лікарів та вчених, праця яких добре оплачувалася національними атомними органами. Всі їхні розробки, результати та висновки про вплив радіації на організм людини були суворо засекречені і приховувалися від суспільства.

З цією ж метою при ООН було створено Міжнародне Агентство Атомної Енергії (МАГАТЕ), яке у 1959 році, всупереч Конституції Всесвітньої організації охорони здоров'я, уклало з нею спеціальну секретну угоду. З цієї угоди випливає, що всі медичні і дослідницькі програми ВООЗ повинні бути попередньо погоджені з МАГАТЕ заради того, щоб їх результати не нашкодили цьому агентству, основною метою якого є: «Розвивати та збільшувати вклад у розвиток атомної енергії для зміцнення миру, здоров'я та процвітання в усьому світі».

Учені і медики, що не дотримуються цих вимог, ризикують бути позбавленими волі і навіть життя і тому бояться сказати усю правду про жахливі наслідки аварій на атомних електростанціях та негативний вплив радіації на здоров'я людей.

Саме МАГАТЕ, як найбільший атомний лобіст, зацікавлене у приховуванні від міжнародної спільноти справжніх наслідків Чорнобильської катастрофи і постійно намагається їх применшити. Тому експертна комісія ООН на «Чорнобильському Форумі» при МАГАТЕ у своєму звіті навмисне цинічно спотворила фактичні дані про чисельність чорнобильських жертв, звівши їх усього до 56 померлих та 3940 осіб, які отримали високі дози радіації під час виконання аварійно-відбудовних робіт на ЧАЕС.

Ми вважаємо цю інформацію прямою образою мільйонів громадян, які постраждали від аварії на ЧАЕС, особливо 105 тисяч інвалідів Чорнобиля та близьких і рідних більш як мільйона громадян України, котрі пішли з життя у результаті шкоди, заподіяної їхньому здоров'ю Чорнобильською катастрофою.

За даними МНС України, тільки за період з 1999 по 2005 роки чисельність постраждалих від аварії на ЧАЕС зменшилася більш як на 600 тисяч осіб, значна частина з них померла внаслідок Чорнобильської катастрофи.

На нашу думку, висновки, подані у звіті, є провокаційними і ставлять за мету ініціювання перегляду досі не виконаних зобов'язань міжнародних організацій і провідних країн світу перед Україною з фінансування робіт з ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, витрат із зупинення станції та її подальшого утримання, будівництва нового об'єкта «Укриття», а також підштовхують до рішень, спрямованих на скорочення міжнародної допомоги найбільш постраждалим країнам (Україна, Росія, Білорусь).

У зв'язку з цим ми вимагаємо від Президента України, Голови Верховної Ради, Прем'єр-Міністра і народних депутатів України:

1. ВИЗНАТИ звіт експертної комісії ООН, оприлюднений на «Чорнобильському Форумі» при МАГАТЕ упередженим, про що повідомити міжнародну спільноту під час сесії Організації Об'єднаних Націй та Міжнародної конференції «20 років Чорнобильській катастрофі. Погляд у майбутнє», яка відбудеться у м. Києві у квітні 2006 року.

2. НАДАТИ ООН і міжнародній спільноті дані про справжню чисельність жертв Чорнобильської катастрофи в Україні, а також про вплив наслідків аварії на ЧАЕС на фізичне здоров'я населення країни.

Ми попереджаємо, що будь-які спроби перегляду наявних законів про забезпечення соціальних прав і гарантій громадян, постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, у бік їх зменшення чи скасування з посиланням на вищевказані висновки експертів ООН викликатимуть наш супротив аж до акцій громадянської непокори.

В. о. голови Соціально-екологічної партії «Союз. Чорнобиль. Україна» Ф. ВАЙДИЧ.
Голова Всеукраїнської Чорнобильської народної партії «За добробут та соціальний захист народу» М. ІСАЄВ.

Заступник голови Соціально-екологічної партії «Союз. Чорнобиль. Україна» Сергій ВОРОТИНСЬКИЙ

ЧОРНОБИЛЬСЬКА ТРАГЕДІЯ НЕ ПОВИННА ПОВТОРИТИСЯ

(Коментар до спільної заяви)

Наближається річниця однієї з найчорніших сторінок в історії України і людства — 20-річчя Чорнобильської трагедії, яка зачепила понад 3,5 мільйона людей, в тому числі 1,5 мільйона дітей, завдавши значної шкоди їх здоров'ю. Понад 50 тисяч квадратних кілометрів земель забруднено лише на півночі України. Мільйони людей страждають сьогодні від вторинного забруднення радіонуклідами через їжу та навколишнє середовище, в результаті чого зростає кількість захворювань на рак, щитовидної залози, лімфовузлів тощо.

Здавалося б, що держава за такий значний проміжок часу мусила усунути будь-які причини, що породжують подібне лихо, а також віддати всю шану і все належне в соціальному плані тим, хто на своїх плечах виніс увесь тягар ліквідації наслідків цієї аварії, ціною власного здоров'я, і навіть життя, врятував світ від ядерного апокаліпсису, захистити тих, хто в результаті катастрофи втратив все найдорожче, що може втратити людина за життя — здоров'я, свою малу батьківщину і могили предків.

Однак змінювалися президенти, змінювалися висунуті різними партіями склади урядів і парламентів, але Чорнобильська АЕС разом з укриттям була й залишається однією з найбільших проблем, далекою від розв'язання.

Ліквідатори і переселенці із зони у розв'язанні своїх питань із забезпечення житлом, індексацій, підвищення пенсій ліквідаторам та інвалідам Чорнобиля, системних і своєчасних соціальних виплат, передбачених законом, були і залишаються заручниками не об'єктивних обставин, а суб'єктивного бачення цих проблем народними депутатами і найвищими державними посадовцями.

Україною постійно прокочується хвиля екологічних та техногенних катастроф, які є результатом не лише руйнівного впливу діяльності людини на живу природу, непрофесійних дій технічного

персоналу об'єктів підвищеної уваги, необов'язковості у виконанні своїх обіцянок тими, хто приходить до влади, їхньої байдужості до долі конкретної людини.

У чорнобильців немає часу, щоб чекати, коли ті, хто так багато обіцяв їм усі ці 20 років, спроможуться виконати свої обіцянки. Ми не можемо дозволити владі чекати, коли проблеми чорнобильців будуть вирішені самі по собі разом зі смертю останнього чорнобильця.

Так само, як і не можна змиритися з висновками про подолання Україною наслідків Чорнобильської катастрофи, оприлюдненими на початку вересня цього року експертною комісією ООН.

За її сенсаційними підрахунками, жертвами Чорнобиля потрібно вважати близько 4 тисяч осіб, у тому числі 50 осіб, померлих від гострої променевої хвороби, а також дев'ять дітей, померлих від раку щитовидної залози. Соціально-екологічна партія «Союз. Чорнобиль. Україна», Всеукраїнська Чорнобильська народна партія «За добробут та соціальний захист народу» спільно з Всеукраїнською громадською організацією «Союз Чорнобиль України», Міжнародною Асоціацією «SOS-Чорнобиль», Всеукраїнським об'єднанням інвалідів Чорнобиля і війни «Відродження України», Всеукраїнською організацією інвалідів «Допомога інвалідам Чорнобиля» 13 вересня поточного року провели в Укрінформі прес-конференцію на тему: «Про умисне і цинічне приховування дійсної чисельності жертв Чорнобильської катастрофи та применшення її негативного впливу у звіті експертної комісії ООН на «Чорнобильському форумі» (м. Відень, Австрія) та оприлюднили спільну заяву.

Ми вважаємо, що сумнівні висновки високоповажної міжнародної комісії, подані у звіті, є провокаційними і ставлять за мету ініціювання перегляду досі не виконаних зобов'язань і країн світу перед Україною, і нашої влади — перед чорнобильцями та фінансування чорнобильських програм, обурюють 2,7 млн. чорнобильців, котрі залишилися живими. Адже тільки військовослужбовців колишньої Радянської Армії, які брали участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, налічувалося понад 650 тисяч. В Україні перебувають на обліку понад 100 тисяч інвалідів Чорнобиля. Постійно зростає дитяча смертність та інвалідність, пов'язані з наслідками Чорнобильської катастрофи.

Хто сьогодні може дати реальну надію ні в чому не винним жертвам, перед якими гостро стоять питання життя і смерті, надії і відчаю?

Виступ на телебаченні представника Комітету Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування і ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи про те, що його особисто задовольняють висновки комісій ООН, МАГАТЕ, ВООЗ, і відсутність будь-якої реакції влади на ці висновки дають підстави вважати, що їх теж задовольняє таке негативне ставлення до потерпілої України. Враховуючи це, Соціально-екологічна партія «Союз. Чорнобиль. Україна», партія рятівників, вирішила йти на вибори-2006.

Ми вважаємо, що ті, кому не байдуже майбутнє України, почують нас і приєднаються до наших лав, щоб врешті-решт розв'язати ті проблеми, які не розв'язували протягом майже 20 років, закликаємо до об'єднання всіх небайдужих до долі України. Лише отримавши всенародну підтримку, наша партія разом з народом зможе розв'язати проблеми, які не розв'язувала влада близько 20 років.

Слава героям минулих звитяг!

■ **СПОРТ**

Футбол. Здається, що це відбувалося вчора, але насправді з тих славних днів минуло 30 років. Навіть важко описати потужний тайфун радості, який накрив Київ і всю Україну. Динамівці виграли Суперкубок УЄФА. Та ще й у якому двобої — з «королевою» футбольної Європи, мюнхенською «Баварією». У її складі грали: Майєр, Шварценбек, Мюллер, Румменіге, Рот, Вайсс, Цобель, Шустер та інші. Багато хто з них тоді були чинними чемпіонами світу. На чолі із самим «кайзером» — Францом Беккенбауером.

Але після цього змагання яскраво спалахнули вже «зірки» київського «Динамо» — Рудаков, Колотов, Блохін, Фоменко, Трошкін, Мунтян, Веремєєв, Решко, Онищенко, Коньков, Буряк, Зуєв, Слободян, Дамін. Відомими стали і їхні тренери — Валерій Лобановський та Олег Базилевич.

Трансляції з мюнхенського «Олімпіаштадіону» 9 вересня 1975 року для радянського народу його вожді не організували. Але було кілька місць у Києві, де таке було можливе. Завдяки Борисові Фінгерову (на жаль, тепер уже покійному), інженерові, тонкому знавцеві футболу, багаторічному палкому прихильникові і другові київського «Динамо» групі журналістів усе-таки вдалося підпільно подивитися другий тайм матчу «Баварія» — «Динамо» на Київській міській телефонній станції, що на бульварі Шевченка.

Звичайно, після перегляду ділилися радістю з нічними пережимами, телефонували друзям, розповідали про перемогу «Динамо» — 1:0, про диво-гол української «блискавки» Олега Блохіна. Місто прокинулося і шаленіло від щастя.

А вже 6 жовтня в Києві було суцільне божевілля. Можна було лише поспівчувати тодішньому начальникові Управління спортивних споруд Держкомспорту України (нині віце-президент ФФУ) Борисові Михайловичу Воскресенському. Він в одну мить став найпотрібнішою людиною. Адже ціна квитка на поєдинок у відповідь «Динамо» — «Баварія» була не нижчою за ту, яку правили б за «Джоконду».

Це, звичайно, жарт, але з підтекстом. Уявіть собі, що на стадіон, котрий вміщував тоді 100 тисяч глядачів, бажали потрапити, либонь, у десять разів більше вболівальників з усього колишнього Союзу.

І знову «Динамо» перемогло — 2:0! І знову забивав Блохін — двічі. Сивочолий, схожий на професора, президент УЄФА Артеміо Франкі вручив киянам важкенний Суперкубок. І дуже вибачався, що десь в аеропорту (справді, не в нашому) загубилася його валіза із золотими медалями для переможців і срібними — для переможених...

Наступного ранку «Спортивна газета» вийшла числом, майже повністю присвяченим цій події, і стала раритетом. Я мав завдання поговорити з Беккенбауером. Про інтерв'ю з ним домовилися ще до гри. У роздягальні мюнхенців панувала тиша. Франц лежав на лаві для масажу і втомленим голосом відповідав на мої запитання:

— Якщо відверто, то іншого фіналу ми й не чекали... От якби у складі наших суперників не грав Блохін, можна було б розраховувати на щось краще. Однак не тільки лівий крайній киян показав «супергру», всі його колеги діяли чудово. Я візьму на себе сміливість сказати, що «Динамо» (Київ) — нині одна з найсильніших команд не тільки в Європі, а й у світі...

Минуло три десятиріччя, і Олег Блохін запропонував Беккенбауеру провести товариську зустріч «Динамо» і «Баварії». «Кайзер» було загорівся тією ідеєю. Але зібрати своїх колишніх партнерів не зміг. А от динамівців на чолі з Олегом Петровичем Базилевичем та Євгеном Петровичем Котельниковим зібралося десятків зо три, хто зміг. А грали — Чанов, Трошкін, Буряк, Олег Кузнецов, Євсєєв, Дем'яненко, Баль, Максимов, Шарій, Косовський, Беланов, Самохін, Дамін, Безсонов, Насташевський.

Запросили до себе давніх друзів і водночас суперників, ветеранів московського «Спартака» — Дасаєва, Кужлєва, Позднякова, Хідіятулліна, Шавла, Каюмова, Ярцева, Шмарова, Мірзояна, Черенкова, Гаврилова, П'ятницького, Атаулліна, Єгоровича, Родіонова, Сорокіна, яких привіз до нас легендарний Микита Павлович Симонян.

У матчі, який зібрав на трибунах стадіону імені Валерія Лобановського десять тисяч глядачів, відомий арбітр Сергій Татулян зафіксував перемогу киян — 2:1. Усі голи забили у другому таймі. Сергій Родіонов відкрив рахунок, Ігор Беланов установив рівновагу, а переможного м'яча з пенальті забив Іван Шарій.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення оголошує конкурс на отримання ліцензії на телерадіомовлення (користування каналами мовлення) з використанням вільних каналів

№ п/п	Область	Населений пункт	Канал	Потужність, кВт	Обсяг мовлення, год/добу	Максимальний грошовий (ліцензійний) збір, грн
1	АР Крим	Сімферополь	44	0,5	24 год/добу	38576-40
2	АР Крим	Джанкой	44	0,1	24 год/добу	16213-80
3	АР Крим	Красноперекопськ	44	0,1	24 год/добу	16213-80
4	Вінницька	Козятин	47	0,1	24 год/добу	16213-80
5	Вінницька	Могилів-Подільський	43	0,1	24 год/добу	16213-80
6	Волинська	Ковель	53	1	24 год/добу	92634-60
7	Волинська	Нововолинськ	39	0,1	24 год/добу	16213-80
8	Дніпропетровська	Нікополь	53	0,1	24 год/добу	16213-80
9	Закарпатська	Хуст	48	0,1	6 год/добу (14.00-16.00, 18.00-20.00, 22.00-24.00)	4053-45
10	Запорізька	Мелітополь	54	0,1	24 год/добу	16213-80
11	Київська	Біла Церква	54	0,1	24 год/добу	16213-80
12	Київська	Славутич	53	0,1	24 год/добу	16213-80
13	Луганська	Красний Луч	56	0,1	24 год/добу	16213-80
14	Львівська	Трускавець	44	0,3	24 год/добу	38576-40
15	Миколаївська	Первомайськ	53	0,1	24 год/добу	16213-80
16	Миколаївська	Южноукраїнськ	54	0,1	24 год/добу	16213-80
17	Одеська	Балта	52	0,1	24 год/добу	16213-80
18	Одеська	Ізмаїл	56	0,1	24 год/добу	16213-80
19	Полтавська	Кременчук	50	0,1	24 год/добу	16213-80
20	Полтавська	Лубни	54	0,1	24 год/добу	16213-80
21	Полтавська	Миргород	43	0,1	24 год/добу	16213-80
22	Полтавська	Пирятин	43	0,1	24 год/добу	16213-80
23	Рівненська	Дубно	44	0,04	24 год/добу	14749-80
24	Сумська	Конотоп	55	0,2	24 год/добу	36014-40
25	Сумська	Ромни	53	0,1	24 год/добу	16213-80
26	Сумська	Шостка	55	0,1	24 год/добу	16213-80
27	Харківська	Ізюм	54	0,1	24 год/добу	16213-80
28	Харківська	Красноград	50	0,1	24 год/добу	16213-80
29	Харківська	Куп'янськ	55	0,1	24 год/добу	16213-80
30	Харківська	Лозова	53	0,1	24 год/добу	16213-80
31	Харківська	Первомайський	53	0,1	24 год/добу	16213-80
32	Херсонська	Василівка	53	0,5	24 год/добу	38576-40
33	Черкаська	Канів	44	0,1	24 год/добу	16213-80
34	Черкаська	Умань	54	0,1	24 год/добу	16213-80
35	Чернігівська	Чернігів	41	1	24 год/добу	92634-60
36	Чернігівська	Ніжин	54	0,1	24 год/добу	16213-80
37	Чернігівська	Прилуки	54	0,1	24 год/добу	16213-80

Заяви на участь у конкурсі приймаються з 1 листопада 2005 року до 18.00 години 30 листопада 2005 року включно за адресою: м. Київ, вул. Прорізна, 2 Ліцензійно-реєстраційне управління, т. 270-55-34

Філія Державної госпрозрахункової установи „Агентство з питань банкрутства" в Миколаївській області повідомляє про проведення аукціону з продажу активів ВАТ „Урожайний" в процедурі ліквідації

Об'єкт продажу: комплекс об'єктів нерухомості, обладнання, що знаходяться за адресою: Миколаївська область, Миколаївський р-н, с. Зелене.

Лот №1:

Будівля млину, недобудована будівля комбікормового цеху,

Початкова ціна лоту №1: 13 800,00 грн. в т. ч. ПДВ

Лот №2:

Бурова свердловина, Механізований тік, Насос глибинний, Зерносклад, Ваги (30 тн.), Зерноочищувальний комплекс.

Початкова ціна лоту №2: 99 960,00 грн. в т. ч. ПДВ

Гарантійний внесок 5% (п'ять) від початкової ціни продажу об'єкта;

Гарантійні внески вносяться на р/р № 260088993 в МОД АППБ „Аваль", МФО 326182, код ЄДРПОУ 26255693.

Розмір реєстраційного внеску становить 17 грн.

Реєстраційний внесок вноситься на р/р № 260086681 в МОД АППБ „Аваль", МФО 326182, код ЄДРПОУ 26255693 Одержувач: Філія ДГУ „Агентство з питань банкрутства" в Миколаївській обл.

Організатор аукціону: Філія Державної госпрозрахункової установи „Агентство з питань банкрутства" в Миколаївській області. Адреса: м. Миколаїв, пр-т. Леніна, 93в (третій поверх). Відповідальна особа - Сороковіков Андрій Юрійович. Час прийому Пн. - Пт. 10-00 до 16-00, 8(067) 564-99-17.

Порядок ознайомлення з об'єктом продажу: за місцезнаходженням об'єкту продажу, телефон для довідок: 8(050)318-24-13 ліквідатор Пейчев Віталій Семенович

Порядок оформлення участі в аукціоні:

Для реєстрації в якості учасника аукціону фізична особа або представник юридичної особи повинні надати Організатору торгів: документ, що посвідчує фізичну особу, або повноваження представника юридичної особи; документ про сплату гарантійного та реєстраційного внеску; заявку на участь у аукціоні підписану і скріплену печаткою.

Кінцевий термін прийняття заявок від потенційних учасників на участь в аукціоні 3 листопада 2005 року.

Дата та час проведення аукціону: аукціон буде проведено 8 листопада 2005 року об 11-00 годині за адресою : м. Миколаїв, пр-т. Леніна, 93в

Порядок оформлення результатів продажу:

У відповідності вимог Наказу Міністерства Економіки України №123 від 07.06.2001р. „Про затвердження Порядку продажу активів у рахунок погашення податкового боргу боржника в процедурах банкрутства".

ТОВ «АГРОВИС» ідент. код 32861535 юридична адреса: Дніпропетровська область, Солонянський район, с. Солоне, вул. Гагаріна, 26, повідомляє про свою ліквідацію (рішення зборів засновників від 30.09.2005 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації даного повідомлення на адресу: індекс 52400, а/с № 2 з відміткою «Для ліквідаційної комісії».

Закрите акціонерне товариство «Страхова компанія «Інкомстрах» повідомляє про те, що 30 вересня 2005 року були викрадені бланки полісів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів у кількості 26 (двадцяти шести) штук за номерами: серія ВА/0124333, ВА/0124338, ВА/0124340, ВА/1624593 - ВА/1624599, ВА/1646960, ВА/7519532, ВА/1646953, ВА/1641422, ВА/1641426, ВА/0124609, ВА/0124624, ВА/0124633, ВА/0124635, ВА/0124653 - ВА/0124659, ВА/0128926. Вказані бланки полісів страхування вважати недійсними.

Постановою господарського суду м. Києва від 21.09.05 р. по справі № 43/677 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Імпортпобутсервіс» (код ЄДРПОУ 21520873, р/р № 26001027165912 у Шевченківському від. КМФ АКБ «Укрсоцбанк» м. Києва, МФО 322012.)

Ліквідатором призначено Голову ліквідаційної комісії Сичова Олексія Михайловича. Адреса банкрута та ліквідатора: 04050, м. Київ, вул. Глибочицька, 53, тел. факс 417-36-48.

Господарський суд Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) порушив справу про банкрутство № Б 26/70/05:

Товариство з обмеженою відповідальністю «НИЛ», код ЄДРПОУ 25022407, 52800, Дніпропетровська область, м. Першотравенськ, вул. Комсомольська, 26, р/р 26006301171087 у філії Відділення «Промінвестбанку» у м. Павлограді, МФО 305556.

Розпорядник майна - Німак Ю. В., ліцензія АА № 250189, 51400, Дніпропетровська обл., м. Павлоград, вул. Тернівська, 7.

Господарським судом міста Києва № 43/676 від 21.09.2005 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відносно Дочірнього підприємства фірми «АМІР - Киевские Ведомости», адреса: м. Кив, вул. Ольжича, 29, код ЄДРПОУ 21653189.

Ліквідатором банкрута призначено Голову ліквідаційної комісії Паращіна Анатолія Івановича.

Міністерство аграрної політики України
оголошує КОНКУРС
на заміщення вакантної посади ректора
ХАРКІВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ ЗООВЕТЕРИНАРНОЇ АКАДЕМІЇ.

У конкурсі можуть брати участь громадяни України, які вільно володіють українською мовою, мають вчене звання професора, науковий ступінь доктора або кандидата наук, високі моральні якості і організаторські здібності, стаж науково-педагогічної діяльності не менше десяти років.

Термін подання заяв - два тижні з дня опублікування оголошення.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі подають такі документи: заяву, особовий листок з обліку кадрів, фотокартку, автобіографію, копії документів про вищу освіту, науковий ступінь, атестат про вчене звання, список наукових праць, копії трудової книжки та копію паспорту де вказано громадянство України завірених у встановленому порядку.

Документи надсилають за адресою:

01001, м. Київ-1, вул. Хрещатик, 24, кімн. 525 Мінагрополітики України. Тел.: 278-36-14, факс: 226-36-14.

ЗАТ «Теплоелектроцентраль-3»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 2 грудня 2005 р. о 10 годині за адресою: м. Харків, вул. Енергетична, 3. Початок реєстрації о 9 годині.

Порядок денний:

1. Про обрання посадових осіб до органів управління Товариством.

Господарський суд Харківської області (Держпром, 8-й під'їзд, пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 28.07.2005 р. № Б-19/74-05 порушив провадження по справі про визнання банкрутом СТОВ «Африканівське» (код ЄДРПОУ 30772894, с. Африканівка, Барвінківський район, Харківська область, 64741). Розпорядником майна призначено Тищенко О. І. (ліцензія АБ № 216715 від 09.02.2005 р.), що мешкає за адресою: Харківська область, с. Буди, вул. Харківська, буд. 16.

Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДП «Слов'янський комбінат комунального господарства» ТОВ «Донецьке обласне виробниче об'єднання сільського комунального господарства «Облсількомунгосп», повідомляють про проведення повторного конкурсу, зі зниженням початкової ціни продажу на 30%.

На конкурс виставляються активи ДП «Слов'янський комбінат комунального господарства» ТОВ «Донецьке обласне виробниче об'єднання сільського комунального господарства «Облсількомунгосп», які знаходяться за адресою: Донецька обл., Слов'янський р-н, с. Мирне, вул. Ювілейна, 29: 1. Обладнання, верстати, меблі, МШП (за списком 93 найменування), початкова ціна продажу - 30304,06грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1515,20грн. З фіксованими умовами та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів із дня публікації у газеті по 22 жовтня 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 24 жовтня 2005р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 1400 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ДП «Слов'янський комбінат комунального господарства» ТОВ «Донецьке обласне виробниче об'єднання сільського комунального господарства «Облсількомунгосп». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-86 та на сайті: bankruptcy. region. dn. ua.

АКБ «Індустріалбанк»

м. Запоріжжя встановлює процентну ставку за облігаціями власного випуску на восьмий процентний період (з 26.10.2005 по 25.01.2006 р.) у розмірі 14% річних.

Правління АКБ «Індустріалбанк»
Довідки за тел. (061) 225-18-19, 225-18-37

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства (Організатор конкурсу) проводить повторний конкурс з продажу майна підприємства-банкрута ВАТ «Криворізький завод прес-форм»

(справа № Б26/172/02), розташованого за адресою: Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Окружна, 15 зі зниженням вартості майна на 30 відсотків. Інформація щодо початкової ціни лотів, наповнення лотів, (перелік майна, рік вводу в експлуатація, кількість одиниць) міститься на сайті: www.bankrut.dp.ua. Фіксовані умови конкурсу:

1. Покупець, визначений за результатами конкурсу, зобов'язаний здійснити розрахунки з продавцем за придбане майно на протязі 10 банківських днів з моменту підписання договору купівлі-продажу;

2. Демонтаж обладнання та відновлення пошкоджених будівельних конструкцій здійснюється силами та за рахунок коштів покупця;

Гарантійні внески (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір — 17 грн. перераховується на рахунки Організатора конкурсу: п/р 26008207280001 (для гарантійного внеску), п/р 26009207280000 (для реєстраційного збору) в ДФ АКІБ УкрСіббанк МФО 306856, код ЄДРПОУ 26252710 до **31.10.2005 р.** включно. Заявки на участь в конкурсі та конкурсні пропозиції приймаються до **31.10.2005 р.** включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 3, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з технічним станом об'єктів продажу, оформлення участі в конкурсі звертатися за тел. (056) 744-19-31.

Конкурс відбудеться **07.11.2005 р. об 11.00** за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б. 48, кім. № 25. Переможцем конкурсу визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу та взяв на себе зобов'язання по виконанню фіксованих умов конкурсу. Результати конкурсу оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Постановою Господарського суду міста Києва від 14.09.2005 р. по справі за № 43/649 ПП «Інтех-М», що знаходиться за адресою: місто Київ, вул. Багговутівська, 29, кв. 38, код ЄДРПОУ 32710599, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мельника Михайла Петровича (Ліцензія: серія АА № 783232 від 11.06.04 р.). Адреса: м. Київ, вул. Кудряшова, 5, кв. 129.

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Інформація про зміну назви ВАТ "Кримуніверсалбанк" на ВАТ "ФІНЕКСБАНК"

Відкрите акціонерне товариство "ФІНЕКСБАНК" (ліцензія НБУ від 03.10.2005р. за № 180) повідомляє про те, що є правонаступником відкритого акціонерного товариства "Кримський універсальний банк" у зв'язку із зміною назви та місцезнаходження останнього з м. Сімферополь на м. Київ, пр-т Повітрофлотський, 54.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) Ухвалою від 22.08.2005 р. порушено справу № 42/125Б про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Маріупольське автотранспортне підприємство 11433» (юридична адреса: 87502, м. Маріуполь, вул. Таганрозька, 179; банківські реквізити: р/р 26009900175623 у філії ПУМБ м. Маріуполь, МФО 335742, код ЄДРПОУ 03399422) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено Пилипенко С. В. (87500, м. Маріуполь, пр. Металургів, 25, кв. 81), ліцензія № 630060.

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дати опублікування оголошення.

Господарським судом Запорізької області (вул. Шаумяна, 4, м. Запоріжжя, 69001) порушено справу №25/166 про банкрутство Кам'янсько-Дніпровського міського комунального підприємства «Опалювальних мереж», 71300, Запорізька область, м. Кам'янка-Дніпровська, вул. Лелюшенко, 8, код за ЄДРПОУ №30082564, р/р 2600114531, МФО 313827, Запорізьке ОД АППБ «Аваль».

Розпорядником майна призначено Потапова Олександра Олександровича, ліцензія №7791120, що мешкає за адресою: Запорізька обл., Кам'янко-Дніпровський р-н, м. Новодніпровка, вул. Радянська, 80.

Претензії кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

ДЕНЬ
СУБОТА, 8 ЖОВТНЯ 2005 ■ № 190 (3690)

9 жовтня в Україні утримається суха погода. Температура вночі 1—6 тепла, на поверхні грунту і місцями в повітрі заморозки 0 — мінус 4, вдень 14—19. 10—11 жовтня переважно без опадів. Температура істотно не зміниться, лише у Криму вночі підвищиться на 2—4 градуси і припиняться заморозки.

■ ЮВІЛЕЇ

У пошуках Божої іскри…

Завтра професорові Львівського національного університету імені І. Франка Володимирові Здоровезі виповнюється 75 років.

На щастя, наш Учитель так і не став «академічним» професором, переобтяженим славою і авторитетом. Попри поважні наукові здобутки доктора філологічних наук, літературного критика і публіциста, автора наукових досліджень, на котрих виросли покоління працівників ЗМІ України, Володимир Йосипович залишається діючим «чорноробом» у нашому цеху. Навчаючи молодих, він і сам задає тон, систематично виступаючи у газетах і журналах із грунтовними статтями. А понад усе дивує те, що він встигає читати і помічати успіхи (або неуспіхи) своїх учнів.

На рівні «цеховому» Володимира Здоровегу, людину із винятковим почуттям гумору, знають як автора двох невмирущих тез. Перша: журналістика — то не професія, а діагноз. Друга: скільки б ти не вчився теорії і практики журналістики, а все-таки головне — то Божа іскра. До 50-річчя факультету журналістики Львівського національного університету вийшла друком книжка «Про журналістику і журналістів (Статті, есе, виступи, діалоги)». Тут — подих і запах нашої «кухні» — єдиний і неповторний. Тут — запитання і відповіді про відносність і умовність свободи (від кого і чого?) слова. Бо ж свобода існує лише наодинці з автором, який робить свій вибір. Отож професор Здоровега не претендує на проголошення істин в останній інстанції. Просто запрошує нашого брата подивитися на світ і себе в ньому з самоіронією. Зрештою, цією безцінною якістю наділений і автор, який пише таке: «Мені, людині, якій судилося займатися, нерідко помиляючись, журналістикою, публіцистикою різних рівнів, епох, політичних і філософських орієнтацій, можна було б кинути десятки і сотні інших звинувачень отим клятим, цинічним, продажним, самовпевненим, скорим на суд і осуд, поверховим, не завжди належно ерудованим, легковажним представникам другої найстарішої професії».

Однак обмежуся тим, що, перефразовуючи У. Черчілля, скажу: нема нічого гіршого і недосконалішого від мас-медіа та її служителів, але людство нічого кращого від них не придумало...»

Дякуємо, пане професоре, за цю «швецьку гіркоту». Вона справді дуже корисна для очистки мізків. Будьмо разом, учителі й учні. Бо людство нічого кращого від цього тандему не придумало...

Оксана ТЕЛЕНЧІ, Людмила КОХАНЕЦЬ.

Конкурс карикатур

Програма Партнерства з розвитку приватного сектору Міжнародної фінансової корпорації спільно з газетами «Голос України» та «ІнвестГазета», журналом Верховної Ради України «Віче», а також Інтернет-ресурсом для підприємців VlasnaSprava. info проводять конкурс карикатур з публікацією найцікавіших робіт на сторінках видань.

Тема конкурсу: «Підприємництво в Україні».

Організатори конкурсу затвердили такі нагороди:

«Суперприз» — за якнайповніше віддзеркалення проблем приватного підприємництва в Україні — **1500 грн.**

Далі переможців буде визначено в п'яти номінаціях:

1. Бізнес-середовище в Україні (умови, в яких працюють українські підприємці, проблеми малого і середнього бізнесу).

2. Доступ підприємців до джерел фінансування бізнесу (банківські кредити, лізинг, венчурний капітал і т. д.).

3. Корпоративне управління на українських підприємствах (права акціонерів, конфлікти, акції, власність, розвиток українських акціонерних товариств і т. д.)

4. Специфіка аграрного бізнесу в Україні

5. Конфлікт інтересів (у різних сферах підприємницької діяльності: між власниками, бізнесом і владою, нормами моралі та вигодою і т. д.)

У кожній номінації:
І премія — 800 грн.
ІІ премія — 500 грн.
ІІІ премія — 300 грн.

Термін проведення конкурсу:

● Роботи приймаються починаючи з дати публікації першого повідомлення про конкурс і до 1 листопада 2005 р. включно;

● Засідання журі — в першій декаді листопада 2005 року.

Умови конкурсу:

1. Кожний художник, що бажає брати участь у конкурсі, надсилає роботи, виконані в будь-якій техніці (у кольорі або чорно-білі).

2. Формат малюнка — 210 х 297 мм (А4).

3. До участі в конкурсі допускаються тільки оригінали робіт.

4. Карикатури залишаються у розпорядженні організаторів конкурсу.

5. Після надходження робіт на конкурс до організаторів переходить право публікації карикатур без згоди авторів.

6. На звороті кожного малюнка вкажіть назву номінації, прізвище автора, домашню адресу і телефон.

7. Роботи надсилайте поштою (упаковка робіт повинна оберігати їх від пошкоджень під час пересилання).

8. Оцінку карикатур члени журі проводитимуть прямим таємним голосуванням за трьома критеріями:

- відповідність темі конкурсу;
- художній стиль;
- гумористичність;

Про рішення журі, час і місце нагородження переможців конкурсу буде повідомлено на сторінках газет «Голос України» і «ІнвестГазета», журналу «Віче», а також на Інтернет-ресурсі для підприємців VlasnaSprava. info

Призи. Організатори передбачили, що в фіналі конкурсу буде вручено також 10 заохочувальних призів.

Після закінчення конкурсу буде проведено виставку найкращих робіт.

Роботи надсилайте за адресою: Міжнародна фінансова корпорація, Поділ Плаза, блок 2, 6-й поверх, вул. Спаська, 30-а, м. Київ, 04070, Україна, з позначкою «Конкурс карикатур».

По додаткову інформацію звертайтеся за багатоканальним телефоном 490-64-00, до Андрія Гулая.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

А в нас у «Парижі» так гуляють...

Якось недільного серпневого дня вибралася в гості до подруги, що живе на Хрещатику навпроти Національної музичної академії. Але побачення з «маленьким Парижем» (так його «охрестила» київська богема) не вдалося.

Якщо раніше центральною вулицею можна було вільно пройти, милуючись її величним спокоєм, то тепер з численних сцен і просто з вуличних пивничок з усіх боків гримів реп-рок-поп і ще бозна-який маскультурний «музон», голосно вбиваючи безладні децибели у втомлені після трудового тижня мізки. І пробратися широкою проїжджою частиною було складно: ніби крізь хащі доводилося продиратися, лавіруючи між нескінченними компаніями і юрбами тінейджерів, котрі з'їхалися сюди «на тусовку», щоб погаласувати і нареготатися досхочу.

Над лавочками у сквериках висіла димова завіса — це наша молода поросль розслаблялася «сигаретками», «пивцем» та іншими модними напоями. А німі свідчення розслаблення — купи сміття на тротуарах, вкритих пластиковими пляшками й обгортками від їжі, неначе «тусовщики» поглинали їх тоннами, чомусь раптом нагадали, що колись головна вулиця рясніла квітами. Подекуди, вибачте за подробиці, від «маленького Парижа» «пахло» туалетом, а з підворіть витікали недвозначні калюжки.

«Київ — європейська столиця», — пульсувала в моєму мізку нав'язана ЗМІ фраза...

Увесь вечір, доки я була в гостях, з відчинених вікон лунав такий галас, що незабаром у нас голови почали тріщати. І зачинити б вікна, та хочеться ковтнути свіжого повітря. «Скільки не приходжу, завжди в тебе так шумно», — поспівчувала я. «А я вже звикла. Пізніше ще феєрверки почнуться. І так усі вихідні до півночі», — зітхнула подруга. «І що, сусіди мовчать?» — здивувалася я. «Так більшість з них, як, приміром, мої, влітку живуть за містом». Довелося не здаватися і розмовляти, перекрикуючи «музику».

Насамкінець я не змогла потрапити до метро — через величезний потік бажаючих роз'їхатися увечері «по спальниках» міліція на якийсь час перекрила вхід на станцію «Хрещатик». І правильно зробила, адже дії юрби — непередбачувані. Але навіть коли я пройшла в метро через вхід на вулиці Городецького, на платформі зібралося стільки людей, що от-от могла початися давка. Молодики з модною атрибутикою — все тими ж пивними пляшками — розвеселилися від «легкого» алкоголю і «розважалися», штовхаючи до краю платформи пасажирів, котрі випадково опинилися поруч. Добре, що ніхто не впав на рейки, і незабаром прибув потяг. Юрба підлітків «утрамбувала» його бажаючими їхати.

Може, і було цього дня на Хрещатику щось цікаве, але враження залишилося гнітюче. І захотілося зібрати молодь і запитати: «Невже вам подобається таке дозвілля?» А звернутися до «батьків міста»: невже заради таких «культурних» заходів треба у вихідні перекривати рух на центральній магістралі?

Можливо, серед гучної звукової какофонії у величезному натовпі зараз і модно «відриватися». Втім, у столиці є безліч цікавіших заходів, ніж сидіння на хрещатицьких «підмостках» з пляшкою пива. Скажімо, вечори класичної музики в Маріїнському парку, де безкоштовно у вихідні влітку грали студенти Київського музучилища ім. Глієра. Однак про смаки не сперечаються...

То, може, столичній владі є над чим подумати і влаштовувати молодіжні вечори із залученням популярних артистів і музикантів, наприклад, у «Гідропарку» або в інших міських садах, а не перетворювати Хрещатик на місце хаотичного стовпотворіння?

Вочевидь треба заборонити куріння і споживання алкоголю в громадських місцях. І тоді гості Києва — і наші співвітчизники, і іноземці — могли б безперешкодно милуватися чистим, тихим і прекрасним Хрещатиком і справді переконалися б у тому, що Київ анітрохи не гірше, ніж Париж. А поки що... Маємо, що маємо.

Любов СТАНАЧИЧ.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Газета друкується на папері, що постачає ТОВ «Август-Україна», тел. 247-42-42

цього ДНЯ

8 ЖОВТНЯ

■ *1632 р. Корсунська рада. Одна з козацьких рад, що відбувались у зв'язку з посиленням гніту Польщі в Україні.*
■ *1871 р. На Черкащині народився Іван Піддубний, борець-професіонал. За сорок років виступів не програв жодного змагання.*
■ *1886 р. У Харкові відкрито міську публічну бібліотеку.*
■ *1915 р. Помер Олександр Русов, статистик, етнограф, громадський діяч.*
■ *1970 р. Присудження Нобелівської премії Олександрові Солженіцину.*
■ *1991 р. Верховна Рада прийняла закон «Про громадянство України».*

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
▸ Рукописів не повертаємо.
▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 388

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.
Зам. 565

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 3704

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos